32003R1480

22.8.2003 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ L 212/1

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1480/2003 НА СЪВЕТА
от 11 август 2003 година
за налагане на окончателно изравнително мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои електронни микровериги, известни като DRAMs (динамични памети за четене и запис с произволен достъп) с произход от Република Корея

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2026/97 на Съвета от 6 октомври 1997 г. относно защита от субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност [1], и по-специално член 15 от него,

като взе предвид предложението на Комисията след консултации с Консултативния комитет [2],

като има предвид, че:

А ВРЕМЕННИ МЕРКИ

(1) В съответствие с Регламент (ЕО) № 708/2003 на Комисията [3] (по-долу наричан „временния регламент"), върху вноса в Общността на определени електронни микровериги известни като DRAMs (динамична памет с произволен достъп) с произход от Република Корея е наложено временно изравнително мито.

(2) Нека припомним, че разследването на субсидирането и нанесената от него вредата обхващаше периода от 1 януари 2001 г. до 31 декември 2001 г. („период на разследване"). Проучването на тенденциите, свързани с оценката на вредата, обхващаше периода от януари 1998 г. до края на периода на разследване („разглеждан период").

Б. ПОСЛЕДВАЩА ПРОЦЕДУРА

(3) След огласяването на основните факти и съображения, въз основа на които се реши да се наложат временни мерки, няколко заинтересовани страни представиха в писмен вид коментари. В съответствие с разпоредбите на член 11, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2026/97 (наричан по-долу „базовият регламент"), на всички заинтересовани страни, които са поискали да бъдат изслушани, е дадена възможност да бъдат изслушани от Комисията.

(4) Комисията продължи за издирва и проверява цялата информация, считана за необходима за формулиране на окончателните констатации.

(5) Всички страни бяха информирани за основните факти и съображения, на базата на което се предвиждаше да се препоръча налагане на окончателно изравнително мито и окончателно събиране на сумите, осигурени чрез временното мито. Беше им дадено също време, през което да могат да направят постъпки след настоящото огласяване.

(6) Доводите, представени в писмен и устен вид от страните, бяха разгледани и когато се считаше за уместно, временните изводи бяха съответно променяни.

В. РАЗГЛЕЖДАН ПРОДУКТ И ПОДОБЕН ПРОДУКТ

(7) Тъй като след огласяване на временните изводи относно дефинирането на въпросния продукт и на подобния продукт не се получиха никакви коментари, заключенията, така както са представени в съображения 8 до 11 от временния регламент, се потвърждават.

Г. СУБСИДИИ

(8) След публикуването на регламента за налагане на временно изравнително мито, производителите в Общността, Samsung Electronics Co., Ltd („Samsung"), Hynix Semiconductor Inc. („Hynix"), Правителството на Корея (ПК), Korea Exchange Bank („KEB"), Корейската банка за развитие („KDB"), Citibank Seoul, Woori Bank, Националната федерация на земеделските кооперации („NACF") и Shinhan Bank представиха коментари по изводите на Комисията за субсидиите. Коментираните мерки са: синдикираният кредит от 800 милиарда вона, гаранцията на Корейската корпорация за застраховане на износа (KEIC)

([1]) ОВ L 288, 21.10.1997 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1973/2002 (ОВ L 305, 7.11.2002. стр. 4).

([2]) Предложение от 25 юли 2003 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

([3]) ОВ L 102, 24.4.2003 г., стр. 7.

за кредити за износ в размер от 600 милиона щатски долара, облигационната програма на KDB, купуването от банките кредитори на конвертируеми облигации на стойност 1 трилиона вона през май 2001 г. и пакета за преструктуриране от октомври 2001 г. Тъй като няколко общи въпроса са важни за оценяване на всички проучвани мерки, тези въпроси са изложени в уводната глава по-долу.

1. ВЪВЕДЕНИЕ

i) *Финансово участие на правителство*

(9) Въпросът за това какво представлява „финансово участие на правителство“ е важен за настоящото разследване и затова е необходимо да се изложат отново някои ръководни принципи в тази материя. Съгласно член 2 на базовия регламент, за да има субсидия, като първа стъпка е нужно да се установи дали е налице финансово участие на правителството. Член 1, параграф 3 от базовия регламент определя „правителство“ като правителство или публичен орган на територията на страната, откъдето произхожда износът. Съгласно член 2, параграф 1, буква а), iv) от базовия регламент се приема, че финансово участие на правителството е налице, когато правителството възложи на частна организация да проведе мерки или я ръководи в провеждане на мерки, които биха представлявали финансово участие на правителството според точки i), ii) и iii) от същия член.

(10) Финансовото участие на правителство или публичен орган е само по себе си субсидия, ако носи изгода. Ако дадена единица не е определена като публичен орган, тя по подразбиране е частна организация и за да е налице субсидия трябва да се покаже, че тази организация се ръководи от правителството, по силата на член 2, параграф 1, буква а), iv) от базовия регламент.

(11) Държавната собственост, дори и да е 100 процентова, не означава сама по себе си, че съответното дружество се счита за „публичен орган“. Нито пък държавната собственост на което и да било равнище създава „оборима презумпция“ за публичен орган. Независимо от това, равнището на държавна собственост е важен, в някои случаи най-важният, елемент при определяне на това дали има наличие на публичен орган. Колкото по-голям е делът на правителството, толкова по-вероятно е да се открие публичен орган.

(12) Когато дружествата са 100 % частни и държавата не е главният акционер, обикновено е трудно да се установи дали дадено дружество е публичен орган, освен ако не са налице убедителни доказателства за противното. И в двата случая дружеството би се смятало за публичен орган и трябва да се покаже, че има „ръководство“ от страна на правителството за осигуряване на финансово участие по член 2, параграф 1, буква а), точка iv) от базовия регламент.

(13) Обратното, ако правителството е най-големият акционер, и по-специално, ако е мажоритарният акционер в дружеството, въпросното дружество може определено да се приеме за публичен орган, ако всички други свързани с това критерии са изпълнени. При тези критерии се взима под внимание съдържащото се в речниковите дефиниции понятие за публичен орган, определен като институция, упълномощена да действа от името на дадена общност като държавна единица, за разлика от частна организация, за която се приема, че действа в интерес на своите собственици.

(14) Съответните критерии, които могат да се вземат под внимание при определяне на това дали дадено дружество наистина отговаря на изискванията за публична организация, включват:

а) преследване на обществени политически цели, които надхвърлят нормалната дейност на частната организация и включват, например, изискването да се вземат под внимание национални или регионални икономически интереси, да се насърчава постигането на социални цели и т.н. Тези критерии трябва да бъдат некомерсиални, в смисъл че при тях се прави компромис с естествената цел за постигане на максимална печалба;

б) правителствен контрол, който надхвърля рамките на собствеността. Колкото по-голяма е държавната собственост, толкова по-вероятно е да има такъв контрол. Това може да се демонстрира с държавното влияние при назначенията, правото на държавата да преглежда резултатите и да определя целите и степента, до която иска да участва в определена инвестиция или стопански решения.

(15) По отношение на понятието „ръководство“ в член 2, параграф 1, буква а), iv) такова ръководство е налице там, където държавата изисква частна организация да изпълнява функции, които обикновено се възлагат на правителството и тук практиката не се различава много от обикновено следваните от правителствата практики. Не е достатъчно да се покаже, че правителството просто е насърчавало или улеснявало такива действия, въпреки, че това насърчаване или улесняване може да бъде фактор, който следва да се вземе под внимание.

ii) *Липса на сътрудничество*

(16) Когато се определя дали е налице публичен орган или държавно ръководство, тежестта на доказването при направена положителна констатация се понася от разследващия орган. Такива заключения трябва да се базират на положителни доказателства, вземайки предвид всички официално регистрирани факти, които са на разположение на органа, и преценяването им да става в съответствие с горните съображения. При оценка на фактите, в съответствие с член 28 от базовия регламент се има предвид, че някои от страните не са оказали пълно сътрудничество при разследването, поради което в определени случаи се е наложило да се използва информация от други източници. В този конкретен случай е очевидно, че ПК не е представило редица необходими документи за срещи, свързани с бъдещето на Hynix. ПК също така не е информирало Комисията, че такива срещи са били проведени, независимо от ясните искания поставени във въпросника и от проверката на място. Правителството на Корея е било информирано за последиците от отказ за сътрудничество, в съответствие с член 28, параграфи 1 и 6 от базовия регламент. Поради тази липса на сътрудничество се появи необходимост, в допълнение към съответните документи на правителството, представени от други лица, да се използва и информация от корейската преса. Тази информация е била разгледана със специално внимание, като на ПК и Hynix е била дадена възможност да изкажат мнения по нея, а когато е било приложимо, информацията е била проверена повторно при други независими източници.

(17) В коментарите си по окончателното огласяване ПК се е противопоставило на направените заключения, че е задържало важна информация, свързана с някои документи и срещи, и че не е сътрудничило напълно в разследването. ПК е твърдяло, че Комисията е поставила неточно въпросите и че документите и срещите не са били включени в нейните искания. Отбелязва се, че въпросите, зададени във въпросника във връзка с всяка проучена отделна мярка, както и по време на посещенията за проверка, са били ясни и недвусмислени, и са се отнасяли до специално участие на ПК в срещи във връзка с проучваните мерки. Затова твърдението на ПК, че не счита, че тази информация е обхваната във въпросника, не беше приета за убедителна.

(18) Да припомним, че редица корейски банки не сътрудничиха на Комисията при разследването. И по-специално KorAm Bank и Citibank не отговориха на писмата, съобщаващи за недостатъчната информация във връзка с въпросника, и следователно не предоставиха достатъчно информация. Kookmin Bank, Korea First Bank (KFB) и Shinhan Bank отказаха да приемат проверка на място на отговорите им на въпросника. Всички банки бяха информирани, че отказът им да сътрудничат може да повлияе отрицателно върху изхода от разследването по отношение на техния клиент Hynix, и че въз основа на наличните факти могат да се направят всякакви изводи, в съответствие с член 28 от базовия регламент. На тях също така се даде възможност за коментар и бяха информирани за последиците от отказ за сътрудничество. По подобен начин, за Hynix също трябва да се счита, че а сътрудничила само отчасти в настоящото разследване. Недопускането на техния финансов съветник да сътрудничи попречи сериозно на разследването.

iii) *Финансово състояние на Hynix*

(19) Нека припомним най-общо, че през последните няколко години, включително през периода на разследване, Hynix беше в критично финансовото състояние. Дружеството беше губещо дори през 2000 година, която общо се счита за добра година за производството на динамични памети с произволен достъп. Отбелязва се, че в края на 2000 г. Hynix е натрупала задължения, възлизащи на повече от 9,46 милиарда щатски долара. Тази сума е почти два пъти по-голяма от нетната стойност и над четири пъти по-голяма от стойността на пазарната капитализация на дружеството ([1]). В допълнение повечето от тези задължения са били натрупани през 2001 г., когато дружеството е имало сериозни проблеми с ликвидността. През ноември 2000 г. дори ПК признава за „критичното положение на Hyndai Electronics по отношение на наличните пари“. В началото на 2001 г. инвестиционни анализатори като Morgan Stanley и UBS Warburg предрекоха, че дружеството няма да може да генерира налични пари от вътрешния паричен поток или от продажба на активи, за да изплати натрупаните си задължения. През октомври 2001 г., когато се взе решение за въвеждане на мерките за гарантиране ликвидността на дружеството, които са предмет на настоящото разследване, дълговете на Hynix бяха шест пъти по-големи от собствения ѝ капитал.

(20) Според модела на Алтман за оценка на риска, наречен „оценка Z“, разработен специално за прогнозиране на вероятния фалит на корейските дружества, финансовите съотношения на Hynix през периода 1999—2001 г. са били далеч по-лоши, отколкото на други корейски дружества, които наистина са фалирали. Точковите оценки на Hynix са 700 % по-високи от граничното равнище на дружество в бедствено финансово положение ([2]). Текущият коефициент на ликвидност и коефициентът на бърза ликвидност на Hynix са показателни за дружество, чиято

([1]) Бизнес план на Hynix за 2001 г., заведен при Комисията за финансов надзор (FSC), 21 март, 2002 г.

([2]) Експертен доклад на професор Антъни Сондърс по въпроса за молбата за изравнително мито от името на молителя: Micron Technology, 10 март 2003 г. („Доклад на Сондърс“), стр. 30—35.

ликвидност е напълно недостатъчна да покрие задълженията ѝ ([1]). Маржът на нетната печалба на Hynix, възвращаемостта на активите и възвращаемостта на собствения капитал са отрицателни почти всяка година от 1997 г., като коефициент на доходност достига отрицателни 24,3 % през 2000 г. и отрицателни 93,83 % през 2001 г. Всяка година през периода 1997—1999 г. паричният поток от сделките е недостатъчен да покрива дори една шеста от дълга или общите задължения. Hynix е щяла да се нуждае от допълнителни парични потоци от 2 трилиона вона през 2000 г. и 4,5 трилиона през 2001 г. само за да посрещне скалата на погасяване през този период. През януари 2001 г. в доклад на UBS Warburg се казва, че фирмата е съобщила, че страхът от изпадане в несъстоятелност е довел до спадане на акциите на Hynix и че инвеститорите са се безпокояли, че паричният поток на Hynix няма да бъде достатъчен за изплащане на дълга в настъпващия срок за погасяване и за да посрещне евентуален фалит, ако не успее да рефинансира дълга си.

(21) Финансовото счетоводство за 2001 г. също не е предвиждало възможността за бъдещ финансов успех за Hynix, заявявайки че „пълното нормализиране на дейността на дружеството изисква продължителна подкрепа на банките кредитори, докато продажната цена на полупроводниковите продукти бъде възстановена в достатъчна степен." Тези факти сочат, че както историята, така и бъдещето на Hynix се характеризира със зависимост от финансовата помощ на нейните кредитори. През периода на разследване Hynix е достигнала момент, когато не е била в състояние да финансира сделките си с печалбите от дейностите си.

(22) Влошаващото се състояние на Hynix през 2001 г. също се е отразило на кредитния ѝ рейтинг. Според корейските агенции за определяне на кредитния рейтинг, в началото на януари 2001 г. рейтингът на Hynix е бил от инвестиционен клас BBB–, а според кредитната агенция Standard and Poor's, от борсов клас B. На 22 януари 2001 г. корейските кредитни агенции понижават рейтинга на Hynix до борсов клас BB+. През март 2001 г. рейтингът по Standard & Poor's пада до B–, през август 2001 г. — до CCC + и през октомври 2001 г. — до „селективно неизпълнение на задълженията" (SD).

(23) Най-високият рейтинг даван от Standard & Poor's е AAA. Той означава изключително силна възможност за посрещане на финансови задължения. Рейтинг AA показва много силна възможност, A е рейтинг за по-голямо поддаване на отрицателните влияния на промените и обстоятелствата, и на икономическите условия, но способността за посрещане на финансовите задължения е все още голяма. Рейтинг BBB показва, че съществува по-голяма вероятност неблагоприятните икономически условия или променящите се обстоятелства да доведат до намаляване на способността за посрещане на финансовите задължения. Счита се, че рейтинг BB, B, CCC, CC и C са със значителни спекулативни характеристики. Дружество с рейтинг A BB вече изпитва сериозна несигурност или излагане на влиянието на неблагоприятни стопански, финансови или икономически условия, които биха могли да доведат до недостатъчна способност за посрещане на финансовите задължения. Рейтинг B показва негативни резултати в бизнеса, финансови или икономически условия, които може да намалят възможностите на дружеството да посреща финансовите си задължения. Рейтинг CCC показва, че в този момент дружеството е уязвимо и клони към неплащане, и че е зависимо от благоприятни стопански, финансови и икономически условия за посрещане на финансовите си задължения. Рейтинг CC означава, че понастоящем дружеството е силно податливо на неплащане. Рейтинг C може да се използва за положение, при което дружеството е подало заявление за несъстоятелност или е пристъпило към подобна мярка, но продължава да извършва плащания по задълженията си. Рейтинг SD (селективно неизпълнение) или D показва неплащане на финансови задължения. Рейтинг SD се дава на дружество, което се очаква да бъде селективно в неизпълнение на задълженията си, а именно, да продължи да плаща някои класове облигации, а да не плаща други. Най лошият рейтинг е D, който обикновено се използва в случай на действително неплащане на задълженията. При този рейтинг няма перспективи, както е при другите рейтинги. Рейтингите от AA до CCC могат да бъдат изменяни чрез добавяне на знака плюс или минус, за да се покаже относителната продължителност на съответното класиране в основните рейтингови категории. Четирите най-високи категории AAA, AA, A и BBB са общо признати за инвестиционни класове. Дълг от категория BB или по-ниска, обикновено се приема за дълг от спекулативен клас. Терминът „облигации с висок риск, с нисък рейтинг на ликвидност" (junk bond) е просто по-непочтителен израз за тази категория на по-рискови дългове ([2]).

iv) *Съображения за публични интереси*

(24) Финансовите затруднения на Hynix значително се увеличават след придобиването и последващото сливане с LG Semicon Co., Ltd през 1999 г. Официалната информация показва, че поглъщането и последващото сливане на LG Semicon и Hynix не се е основавало на пазарни принципи, а че е било наложено от ПК като част от така наречената политика „на големи сделки". Правителството на Корея е предусетило, че три дружества за полупроводници биха били прекалено много за един отслабен пазар и са искали да ги намалят на две, да обединят и направят по-ефикасни основните способности и компетентност на дружествата. В резултат на принудителното поглъщане и сливане Hynix е трябвало да поеме дълга на LG и да ѝ плати значителна

([1]) Доклад на Сондърс, стр. 20—21.

([2]) Критерии на Standard and Poor's за определяне на рейтинга на дружествdjd, www.standardandpoors.com

сума като цена на придобиване на активите, което почти е удвоило собствените ѝ задължения. Би могло да се каже, че самото правителство на Корея е допринесло за постоянно влошаващото се финансово състояние на Hynix. Положението на Hynix е продължило да се влошава след сливането и затова масово се е очаквало, че корейското правителство ще се окаже принудено да предпази Hynix от фалит, тъй като е имало отговорността да се грижи за дружествата на „Big deal“ ([1]).

(25) От официалната информация също се разбира, че правителството на Корея е смятало Hynix за прекалено важна за корейската икономика, за да я остави да фалира. През 2001 г. на Hynix са се падали 4 % от корейския износ. Наетият на работа персонал на компанията се състоял от 24 000 души, а в дъщерните и асоциираните ѝ предприятия броят им е бил далеч по-голям. Производството на полупроводници се счита за една от стратегическите индустрии с експортна насоченост в Корея, което също е било причина за принудителното сливане при следване на политиката на „големи сделки“ на корейското правителство.

(26) През ноември 2002 г. Великата национална партия на Корея (ВНП) е приключила проучване във връзка с недоброто управление на фондовете от страна на корейското правителство през последните години. Проучването е съдържало голям раздел по провизиите за гарантиране на ликвидността на Hynix и други компании на Hyundai ([2]). Великата национална партия на Корея обявява гаранциите за ликвидността на Hynix и други компании на Hyundai като основна пречка в усилията ѝ да осъществи реформа основана на пазара. ВНП отбеляза, че ако трябва да се спазват пазарните принципи, дъщерните предприятия на групата Hyundai са обвързани със същите пазарни принципи както и другите фирми изпаднали в затруднение. Независимо от това, администрацията е принудила финансови институции да отпуснат заеми на групата Hyundai и е мобилизирала инвестирани от ПК банки и други финансирани или инвестирани от корейското правителство институции да отпуснат значителни суми на групата Hyundai. Специално по отношение на Hynix, Великата национална партия е установила, че ПК е насочило около 13,7 трилиона вона (10,3 милиарда щатски долара) в публичните фондове на Hynix. ВНП също така отдава по-нататъшните трудности на Hynix на сливането на Hynix и LG Semicon извършено по принуда от корейското правителство — действие, което според партията е било предприето при пълно незачитане на пазарните принципи. В защита на мерките на корейското правителство за финансиране на Hynix, длъжностно лице от правителството е заявило, че ПК е направило само необходимото за спасяване на компании, които са от стратегическо значение за Корея.

2. ДАНЪЧНИ РЕЗЕРВИ, ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ДАНЪЦИ И ДАНЪЧЕН КРЕДИТ

(27) След налагане на временните мерки не бяха направени коментари, които биха могли да доведат до промяна на изводите, изложени в съображения 17 до 25 на временния регламент. Тъй като всички субсидии установени за Samsung са минимални, на тази компания не следва да се налагат окончателни изравнителни мита.

3. СИНДИКИРАН КРЕДИТ ОТ 800 МИЛИАРДА ВОНА (ЯНУАРИ 2001 Г.)

(28) Както се посочва във временния регламент, направен е временният извод, че за този момент няма достатъчно доказателства за формулиране на положително заключение за наличие на субсидия и че затова е решено да няма изравняване за тази програма. Някои заинтересовани страни не са били съгласни с този извод и са поискали временното заключение да бъде преразгледано. Те са твърдели, че при нормални пазарни условия дадена компания в подобно финансово състояние не би получила финансиране от търговски източници.

(29) Една заинтересована страна е заявила, че Hynix е била некредитоспособна по времето на действие на мярката, и затова регулирането от страна на корейското правителство е единственото възможно обяснение за решението на кредиторите да се отпусне нов заем на Hynix. Оттук, твърдят те, кредитът е донесъл изгода на Hynix и трябва изцяло да се компенсира. Още повече, по думите на тази заинтересована страна, синдикираният кредит също е бил изгода за Hynix, тъй като самият заем не би бил отпуснат без Комисията за финансов надзор ([3]) а направи селективен отказ от законните пределни размери на кредита (кредитни лимити). ПК е наредило на Комисията за финансов надзор да вдигне законните кредитни лимити за някои банки, за да се осигурят достатъчно участници в набирането на средствата за кредит от 800 милиарда вона.

([1]) Доклад от проверка на частни финансови експерти, 6-а среща, точка 14.

([2]) Доклад за неефективно управление на обществени фондове, Специална комисия за парламентарен контрол на управлението на обществените фондове, Велика национална партия, ноември 2002 г.

([3]) Комисията за финансов надзор (FSC) е създадена по Закона за създаване на агенции за финансов надзор през 1996 г. Тя осъществява надзор върху финансовите институции и също така издава или изменя определени наредби за контрол за различните финансови сектори. Тя се финансира от правителството на Корея (ПК). Счита се за публичен орган по смисъла на член 1, параграф 3 от базовия регламент.

(30) От момента на публикуването на временния регламент е получена нова информация за това, че правителството на Корея е наредило на Комисията за финансов надзор (FSC) да вдигне законния пределен размер на кредитиране за някои банки, участващи в отпускане на синдикирания кредит. Затова временните заключения на Комисията относно тази мярка трябва да се подложат на преоценка в светлината на новата информация. Заинтересованите страни — Hynix и правителството на Корея, са били специално поканени за коментар по новата информация и мненията им са взети под внимание при извършване на преоценка на мярката.

(31) Съгласно член 35 от Закона за банковото дело на Корея, „никоя финансова институция не може да отпуска кредити, надвишаващи 25 на 100 от собствения капитал на съответната финансова институция, на една и съща личност, корпорация и лице или 20 на 100 на една и съща личност или корпорация“ ([1]). Комисията за финансов надзор (FSC) обаче може да одобрява надвишаването на тези максимални равнища въз основа на член 20, параграф 3 от Указа за прилагане на Закона за банковото дело, в който са изброени конкретни случаи, в които може да се дава одобрение. Без одобрението от страна на FSC банките не могат да надвишават законните кредитни лимити, посочени в Закона за банковото дело.

(32) На 28 ноември 2000 г. Министерство на финансите и икономиката изпраща писмо, подписано от Министъра на финансите и икономиката, до Корейската корпорация за застраховане на износа („KEIC“) и до управителя на Korea Exchange Bank (KEB). В писмото са предадени резултатите от обсъждането на въпроса за „облекчаване на критичното положение с наличните средства на Hyundai Electronics“ ([2]), което е било в дневния ред на срещата на министри на икономиката, проведена на същия ден (28 ноември). С писмото се нарежда на получателите да дадат уверение, че одобрените мерки ще бъдат „прилагани перфектно“. В писмото също така се заявява, че мерките за подпомагане на Hynix са били предприети от Службата за финансов надзор. Писмото дава нареждане на KEB да поиска вдигане на тавана на банковите кредити за кредитиращите финансови институции, които според резултатите от обсъжданията на икономическите министри, ще бъдат подложени на специално одобрение от Комисията за финансов надзор (FSC). По такъв начин министърът е задължил Korea Exchange Bank (KEB) да кандидатства за разширяване на кредитния лимит, а Комисията за финансов надзор (FSC) да одобри тази молба.

(33) През декември 2000 г. KEB депозира искане за одобрение на това разширяване на кредитния лимит за финансиране на Hynix и подава подобни искания до Korea First Bank и Корейската банка за развитие (KDB). В решението на Комисията за финансов надзор се обяснява, че тези банки са възнамерявали да отпуснат синдикиран кредит и акцептен кредит (документи срещу кредити подкрепени с акцепт) за Hynix. Комисията за финансов надзор е одобрила тези искания на базата на член 20, параграф 3, 1.3 от Указа за прилагане. Тази разпоредба позволява на Комисията за финансов надзор да разширява пределните размери на кредита „когато прецени, че това е от фатално значение за развитието на промишлеността… или за стабилността на живота на нацията.“ Това е разпоредба за публичен интерес, която показва че от гледна точка на правителството на Корея, отпускането на допълнителен кредит е било въпрос от публичен интерес.

(34) Отбелязва се, че според протокола на съответната среща на Комисията за финансов надзор, членовете на комисията са одобрили вдигането на тавана на кредита за финансиране на Hynix, защото Hynix е прекалено голяма и важна, за да фалира. В протокола се обяснява следното: „Производството на полупроводници е стратегически отрасъл. След сливането на Hynix с LG Semicon Co. през 1999 г. на компанията са се падали 20 % от световния пазар на полупроводници и 4 % от корейския износ. Персоналът на Hynix наброява 24 000 души работещи в тази индустрия, а другите участващи компании са над 2500, с повече от 150 000 наети лица. В подкрепа на синдикирания кредит и на финансирането срещу акцепт може да се каже, че те ще подобрят конкурентоспособността на Корея в международен план. Затова, с оглед насърчаване на политиката за развитие на електронната индустрия, Комисията за финансов надзор смята, че е от интерес да се увеличи таванът на кредитиране“ ([3]).

(35) Отбелязва се, че без вдигане на тавана на кредита за трите гореспоменати банки би било невъзможно да участват в синдикирания кредит. Те не биха спазили задълженията си по Закона за банковото дело. Нареждайки на Комисията за финансов надзор да одобри вдигането на тавана на кредита и на Корейската банка за валутен обмен да кандидатства за такова увеличаване на кредитния лимит, Корейското правителство е направлявало банките в ефективното отпускане на кредити, в смисъл, че те не биха могли другояче да извършат това според банковите закони на Корея. Очевидно е, че е било необходимо да се вдигнат пределните суми на кредитите, за да се осигури финансиране на Hynix. Нещо повече, когато ПК и Hynix са били специално поканени да се изкажат по новата информация, сочеща ръководене от страна на корейското правителство по отношение на вдигане на кредитните лимити, нито една от двете страни не е посочила в коментарите си, че по време на действието на мерките Hynix е могла да има друг източник на финансиране. Още повече, нито една от двете страни не е потърсила такава възможност на други етапи от разследването.

([1]) Английски превод на корейския текст.

([2]) Името на Hyundai Electronics се променя на Hynix Semiconductor на 29 март 2001 г.

([3]) Доклад от проверка на ПК, стр. 16—17.

(36) В съответствие със заключенията, изложени в съображения 55 до 59 на временния регламент, които се потвърждават тук, Корейската банка за развитие (KDB) се счита за публична организация по смисъла на член 1, параграф 3 от базовия регламент. По отношение на Korea Exchange Bank (KEB) и Korea First Bank (KFB) тяхното участие в синдикирания кредит за сума от по 100 милиарда вона всяка се счита за направлявано от правителството на Корея в преследване на публичната цел за облекчаване на трудното финансово състояние на Hynix по причини на промишленото развитие. Затова се приема, че в този случай те са направлявани от ПК за изпълнение на функция, каквато обикновено се възлага на ПК. Фактът, че тук излиза на преден план специалната разпоредба на Указа за прилагане на Закона за банковото дело също показва, че вдигането на кредитния лимит се е считало за въпрос от публичен интерес. Още повече, намесата на ПК сочи, че отпускането на допълнителния кредит е бил въпрос от публичен интерес, който попада сред практиките, които правителството обикновено следва. Затова участието на банките в синдикирания кредит изпълнява критериите обяснени в съображение 15. Следователно тези мерки представляват финансово участие на правителството по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), i) за Корейската банка за развитие (KDB) и член 2, параграф 1, буква а), iv) — за Korea Exchange Bank (KEB) и Korea First Bank (KFB) на базовия регламент.

(37) Съгласно член 5 от базовия регламент сумата на компенсационната субсидия се изчислява във връзка с изгодата, която тя носи на получателя. Участието на трите банки в синдикирания кредит носи на Hynix изгода, възлизаща на сумата, с която е повишен законният лимит на кредитирането, тъй като Hynix е могла да получи тази сума само благодарение на повишаване на лимитите. Без вдигане на тавана на кредита, въпросните банки не биха отпуснали на Hynix тези суми. Никъде не се показва, че по време на прилагане на мерките Hynix е имала друг източник на подобно финансиране. Затова сумите, надвишаващи кредитните лимити, се считат за субсидии. Тъй като тези субсидии са специални мерки и са отпуснати само на една компания, те са специфични по смисъла на член 3 от базовия регламент и затова подлежат на компенсиране. Забелязва се обаче, че дяловете на KDB и KEB от синдикирания кредит вече са компенсирани като част от мерките от октомври 2001 г. Затова, с оглед да се избегне двойно изчисляване, тези мерки не са компенсирани в контекста на синдикирания кредит от януари 2001 г. По отношение на дяла на KFB от кредита, надхвърлящ законния предел на финансирането, официалната информация показва, че ползите, произлизащи от увеличаване на пределната сума на кредита, са незначителни. Затова в този контекст не се прилага изравняване.

4. ГАРАНЦИИ НА KEIC ЗА КРЕДИТИ ЗА ИЗНОС НА СУМА 600 МИЛИОНА ДОЛАРА (ЯНУАРИ 2001 г.)

(38) Както се посочва във временния регламент, направен е временният извод, че не са налице достатъчно доказателства, за да се даде положително заключение за субсидия и затова е взето решение тази мярка да не бъде компенсирана. Някои заинтересовани страни не се съгласиха с този извод и поискаха преразглеждане на временното заключение.

(39) Една заинтересована страна твърдеше, че ползата от мярката, която подлежи на изравняване, не трябва да се базира на премиите, вписани на Hynix, както е направено във временния регламент. Вместо това, твърдеше лицето, ползата трябва да се базира на факта, че на пазара Hynix не би получила повишаване на кредитния лимит. Тя е могла да получи това увеличение на пределната сума на кредита само защото ПК е инструктирало KEIC (Корейската корпорация за застраховане на износа) да гарантира увеличаването на кредитния лимит.

(40) Отбелязва се, че според официалната информация, банките са вдигнали тавана на акцептния кредит (документи срещу акцепт) само защото това увеличение е било гарантирано от KEIC. Допълнителният кредит е зависел от тази гаранция. Във временния регламент се разглежда премията, платена от Hynix за гаранцията, но на тази основа не е установена субсидия. При действието на временните мерки не е имало убедително писмено доказателство, което да показва, че ПК е наредил на KEIC да издаде въпросната гаранция. Във въпросниците ПК е било помолено да даде подробна информация за участието на корейското правителство или на държавни служители в процеса на осигуряване на гаранцията за Hynix, включително детайли за съответните срещи. По-специално, поискано е обяснение за ролята на Службата за финансов надзор ([1]) (FSS) в този процес. Едни и същи въпроси са били поставени на ПК, на Комисията за финансов надзор FSC/Службата за финансов надзор (FSS) и на KEIC по време на посещението за проверка. В отговорите си тези страни са обяснили, че нито на ПК, нито на FSC или FSS е било позволено да се намесват във взимането на решения по подписване на гаранцията за Hynix.

([1]) FSS е публична агенция, чиято главна задача е да осъществява финансов надзор под ръководството на Комисията за финансов надзор (FSC). Тя се счита за публичен орган по смисъла на член 1, параграф 3 от базовия регламент.

(41) От момента на публикуване на временния регламент обаче е постъпила нова информация за ролята на ПК по отношение на направляване действията на KEIC за осигуряване на гаранция за увеличаване на акцептния кредит с 600 милиона щатски долара. Затова трябва да се направи преоценка на временните заключения във връзка с тази мярка, в светлината на новата информация. Заинтересованите страни, Hynix и ПК, бяха специално поканени да изразят мнение по новата информация и коментарите им са взети под внимание при преоценката на тази мярка.

(42) В съответствие с фактите, изложени в съображение 32 на временния регламент, които се потвърждават, KEIC се счита за публичен орган. Освен това, както се посочва в съображение 32, Министърът на финансите и икономиката е изпратил писмо на управителя на KEIC и на управителя на KEB. Втората точка от писмото гласи следното: „Във връзка с разпоредбата за акцептни кредити подкрепени с документи, KEIC временно ще възобнови застраховането на разликата на недоговорения кредит документи срещу акцепт.“ Подобно писмо, изискващо от KEIC „да вземе съответни мерки“ е било изпратено до Главния изпълнителен директор на KEIC на 30 ноември 2000 г. от Министъра на търговията, промишлеността и енергетиката.

(43) Още едно писмо е било изпратено на същите лица, на управителя на KEIC е управителя на KEB на 10 януари 2001 г. Това писмо е било подписано от трима корейски министри: министъра на финансите и икономиката, министъра на търговията, промишлеността и енергетиката и министъра на планирането и бюджета. Писмото е съдържало резултатите от обсъждането на кредита документи срещу акцепт за Hynix, проведено на срещата на икономическите министри на 9 януари 2001 г. Резултатите са били следните: „(1) Да се направи така че KEIC да обезпечи акцептния кредит на Hynix, получен от банки кредитори до 30 юни 2001 г., на общата сума от 600 милиона щатски долара. (2) Що се отнася до недостатъчния резервен капацитет за плащания на фонда на KEIC, което би могло да се получи във връзка с този въпрос, ще се осигури подкрепа от отделен източник на финансиране.“ По този начин ПК се е ангажирало да компенсира KEIC, в случай че е трябвало да изплати гаранцията, а не е можела да го направи със собствените си рискови резерви.

(44) Официалната информация показва, че по това време KEIC е поддържала становището, че Hynix е в състояние на техническа неплатежоспособност. Независимо от това обаче, високопоставен служител на KEIC е заявил на събранието на борда от 1 декември 2000 г., че „ние подкрепихме тази сделка по нареждане на министъра на промишлеността и ресурсите“ ([1]). Следователно, няколко министри са наредили на KEIC да осигури увеличение на акцептния кредит срещу документи. В съображение 35 са обяснени причините за това решение, свързани с държавната политика, както се е изразила Комисията за финансов надзор на срещата, на която са се обсъждали мерките. KEIC е подкрепила тези мерки само поради намесата на ПК. Тъй като банките, които са вдигнали тавана на кредита, са направили това при условие че увеличението бъде подкрепено с гаранция, тази гаранцията е била основната предпоставка за отпускане на кредита. Следователно кредитът е отпуснат в резултат на гаранция.

(45) Така KEIC дава гаранцията, благодарение на специалното нареждане на ПК в преследване на целите на държавната политика за облекчаване на трудното финансово състояние на Hynix поради причини на промишленото развитие. Следователно KEIC, независимо че е публичен орган, е била специално направлявана от ПК в изпълнение на функция и следване на практики, каквито обикновено се възлагат на правителството на Корея. Следователно, гаранцията е финансово участие на правителството по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), iv) и i) от базовия регламент. Тази гаранция е донесла полза на Hynix, тъй като без нея Hynix не би могла да получи акцептния кредит в размер от 600 милиона щатски долара. Същевременно, уверението на ПК, че KEIC ще бъде компенсирана в случай на неизпълнение показва, че премията платена от Hynix не би могла да покрие риска, поет от KEIC с цел да гарантира отпускането на акцептния кредит, и затова представлява некомерсиален акт. Правителството на Корея ефективно е гарантирало риска от неплащане от страна на Hynix, без да търси за това никаква компенсация. Според официалната информация, банките не биха отпуснали акцептния кредит без гаранцията. Още повече не е налице информация, че Hynix е могла да получи равностойно финансиране от други източници. Затова се счита, че това покритие на гаранцията, без да е платена достатъчна премия, е било полза за Hynix по смисъла на член 2, параграф 2 от базовия регламент. С оглед на разпоредбите на член 6, буква в) от базовия регламент, тъй като подобен търговски кредит не би могъл да се получи без гаранция, покритието на кредита документ срещу акцепт е по същество отпусната помощ. Ползата за Hynix и във връзка с нея, размерът на субсидията, е сумата на отпуснатия акцептен кредит срещу документи в размер на 600 милиона щатски долара.

(46) В коментарите си по окончателното огласяване ПК и Hynix са твърдели, че KEIC не е осигурила средства на Hynix, а само застраховка и че Hynix е платила пазарните лихвени проценти на банките за финансиране на кредита документи срещу акцепт. Затова ползата за Hynix от тази мярка трябва да е била разликата в разходите между онова, което Hynix е платила за финансиране на кредита документи срещу акцепт, и онова, което е щяла да плати без гаранцията на

([1]) The Korea Economic Daily, 28 август 2001 г., след разкриване на официална кореспонденция, водена от членове на Националното събрание на Корея.

KEIC. Отбелязва се, че ползата за Hynix е цялата сума на кредитите, които не биха били отпуснати изцяло или отчасти без гаранцията на KEIC, обезпечена от правителството на Корея. Никъде не се показва, че по това време Hynix е имала алтернативно финансиране без гаранция, а и Hynix никога не е повдигала въпрос за такава възможност. Затова няма налице база за сравняване на разходите, каквото е било поискано от страните. Още повече, Hynix не е платила допълнителна премия за пълно гарантиране на цялата сума на кредитите от страна на ПК. При тези обстоятелства се приема, че ползата за Hynix е пълната сума на гаранцията, осигурена от ПК.

(47) Тъй като кредитът документи срещу акцепт е експортно кредитно улеснение и се отпуска в случай на извършване на износ, субсидията от 600 милиона щатски долара е специфична по смисъла на член 3, параграф 4, буква а) от базовия регламент и затова подлежи на компенсиране. Тъй като субсидията е за износ, сумата ѝ трябва да се разпредели върху оборота по износа в съответствие с раздел Е, буква б), i) на „Насоките на Общността за изчисляване на сумата на субсидия при разследвания за налагане на изравнително мито“ („Насоките“) ([1]). Като се използва същият метод на изчисление като този, обяснен в съображения 67 и 108 от временния регламент, но разпределяйки субсидията върху оборота по износа вместо по целия оборот, се получава, че субсидията възлиза на 5,1 %.

5. ОБЛИГАЦИОННА ПРОГРАМА НА КОРЕЙСКАТА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ (ЯНУАРИ 2001 г.)

(48) След публикуване на регламента, налагащ временно изравнително мито, Hynix, правителството на Корея (ПК) и Корейската банка за развитие (KDB) са представили коментарите си по заключенията на Комисията във връзка с Облигационната програма на KDB.

а) **Полза, произлизаща от мярката**

(49) Най-напред Hynix, ПК и KDB твърдят, че програмата на KDB е насочена към временно предлагане на мярка с оглед нормализиране на пазара на облигациите. Те твърдят, че няма налице полза, тъй като обхватът на програмата е бил разширен, за да обхване Hynix при господстващите пазарни условия и лихвени проценти. Hynix също се опитва да докаже, че тъй като е получила синдикиран кредит през януари 2001 г. и нов капитал чрез издаване на GDR (глобална депозитна разписка) през май 2001 г., не може да се твърди, че не е могла да рефинансира облигациите си чрез пазара.

(50) По отношение на твърдението, че програмата на KDB не е носела никаква полза за Hynix, тъй като била предприета при господстващите пазарни проценти, необходимо е да се отбележи, че според информацията представена от KDB в отговор на въпросите от въпросника, лихвеният процент след преобразуването в нови облигации, емитирани по Програмата на Корейската банка за развитие, е бил значително по-нисък от първоначалния лихвен процент. В случая с облигациите емитирани през януари 2001 г., разликата е била около с 50 % надолу, което представлява 10 процентни пункта. Това е станало независимо от факта, че при нормални пазарни условия облигациите, които се рефинансират поради очакваната невъзможност на компанията да ги изплати, са с по-висок лихвен процент от първоначалните облигации, отразяващ очаквания по-висок риск на емитиращата компания, поела ангажимента да ги изплати ([2]). Следователно, официалните писмени доказателства сочат, че лихвените проценти, прилагани за програмата на KDB не са съответствали на пазарните проценти.

(51) По отношение на аргумента, че Hynix е могла да рефинансира облигациите си чрез пазара, и по-специално чрез синдикирания кредит и издаването на глобалната депозитна разписка през май, трябва да се отбележи, че облигациите и кредитите са съвсем различни инструменти и не могат да бъдат директно сравнявани. Корейският пазар на облигации е прилагал изключително стриктни условия през 2001 г. и компании с умерен кредитен рейтинг не са могли да рефинансират облигациите си на пазара. Както се обяснява в съображение 61 от временния регламент, самото правителство на Корея е признало това в отговорите си във въпросника. Този факт се потвърждава и от други официални документи ([3]). От юли 2000 г. условията за финансиране на пазара на облигациите значително са се затегнали. Това е отразявало по-голямата чувствителност на инвеститорите по отношение на корпоративния кредитен риск в лицето на резкия спад в икономическия растеж и наближаването на срока на платеж на облигации, емитирани през 1998 г. или по-рано. Като резултат се появила широко разпространената „битка за качество“ на местния пазар на облигациите ([4]). В отговорите си във въпросника,

([1]) ОВ C 394, 17.12.1998 г., стр. 13.

([2]) The Kyunghyang Shinmun Daily, 9 януари 2001 г.; The Joong'ang Daily,7 януари 2001 г.

([3]) Доклад от проверка на ПК, стр. 14.

([4]) Структурна промяна на пазара на фирмени облигации след валутната криза, доклади на Банката за международни разплащания № 11, Sungmin Kim and Jae Hwan Park, юни—юли, 2002 г.

ПК също така е заявило, че самата причина за учредяване на Програмата на Корейската банка за развитие е била да се помогне на някои компании с умерен кредитен рейтинг да рефинансират своите облигации наближаващи падежа си, тъй като те не биха могли да направят това на пазара. В допълнение се отбелязва, че на 22 януари 2001 г., рейтингът на Hynix е спаднал от инвестиционен клас BBB– до спекулативния клас BB+, което е направило положението ѝ още по-трудно.

(52) Въпросът дали Hynix е могла да рефинансира своите облигации на чужд пазар на облигации също трябва да се разгледа. Тук обаче липсва официална информация, която да показва, че това е било възможно. По време на разследването, Hynix не е поставила въпроса за такава възможност, нито дори е подсказала с нещо, че се опитва да рефинансира облигациите си на чужд пазар на облигации. Отбелязва се, че спекулативният рейтинг B, който международната агенция за определяне на рейтинги Standard & Poor's е дала на Hynix през януари 2001 г., също не подкрепя тази възможност.

(53) Hynix е имала облигации на стойност повече от 3 трилиона вона, чийто падеж е бил през 2001 г. ([1]). Тя е получила синдикиран кредит в размер на 800 милиарда вона от своите банки кредитори през януари 2001 г. Трябва да се посочи обаче, че тя е поискала кредит от 1 трилион вона, но банките са били склонни да ѝ отпуснат само 800 милиарда вона. Част от тази сума — 300 милиарда вона, както се обяснява в съображения 30 до 37, е била дадена по нареждане на правителството на Корея (ПК), при което то е наредило на Комисията за финансов надзор да увеличи законните кредитни лимити за някои банки, на които не се е разрешавало да дават кредити на Hynix без тази намеса на ПК. Същото се отнася до тези банки и след отпускане на синдикирания кредит: на тях им е било забранено да отпускат кредити на Hynix, освен ако кредитните им лимити не са били повторно вдигнати за конкретната сделка. Сред тези три банки са били двамата основни кредитора на Hynix — KEB и KDB. Това показва, че Hynix е достигнала границите на възможностите си за получаване на банкови кредити. Нищо не показва, че Hynix е щяла да бъде в състояние да заеме допълнителни средства, като се има предвид значителната сума, която би ѝ била необходима, за да плати облигациите си с настъпващ падеж. Нещо повече, по време на разследването Hynix никога не е поставяла въпроса за възможност или дори за опит да получи необходимото финансиране под формата на кредит от други банки на пазара по време на прилагане на мерките.

(54) По отношение на участието на банките в програмата на KDB, официалната информация показва, че на 4 януари 2001 г. Комисията за финансов надзор е разрешила официално всички участващи в програмата на KDB банки да бъдат колективно освободени от лимитите за кредитиране. FSC е заявила, че освобождаването от януари 2001 г., което е било разрешено с цел участие в програмата „Ускорен път" на Корейската банка за развитие, се различава от другите освобождавания по това, че FSC е дала предварително одобрение на всички банки въз основа на обща молба, депозирана от KDB — стопанска единица на ПК ([2]). Така участието на банките в програмата на KDB е било възможно само поради освобождаването им от лимитите на заемодаване, което в този конкретен случай е разрешено чрез прилагане на голяма гъвкавост в тълкуване на текста от Указа за прилагане на Закона за банковото дело, даващ възможност на FSC да отменя лимитите на кредитиране при определени условия.

(55) Наличната информация показва също, че банките не са участвали в програмата на KDB от комерсиални съображения, а правителството на Корея, загрижено за макроикономическите последици от възможния банкрут на Hynix, им е наредило да го направят ([3]). Това може да се види от примера с Korea First Bank (KFB): KFB, 51 % от която е собственост на щатската Newbridge Capital, е отхвърлила призива на ПК за участие в програмата на KDB на 4 януари 2001 г. KFB е преценила, че увеличеният кредит за Hynix не е обезпечен с търговски гаранции. Главният изпълнителен директор на KFB е заявил, че тяхното решение се базира на строгите принципи за правене на печалба. Купуването на облигации на неплатежоспособни фирми би създало допълнителни управленски трудности на банката ([4]). Службата за финансов надзор (FSS) е заявила, че ще поиска от KFB да гарантира още веднъж облигациите на Hynix. Ако банката откаже и този отказ доведе до рухване на свързаните компании, FSS ще държи отговорна за това банката ([5]). Когато KFB е продължила да се съпротивлява, FSS я е предупредила, че ако не изпълни искането, KFB рискува да загуби клиентите си ([6]). В денят след отказа на KFB да изпълни искането на корейското правителство, агенция на ПК изтеглила 77 милиона щатски долара от сметката на KFB ([7]). Според Блумбърг, ПК дори е заплашило, че ще поиска от основните корпоративни клиенти на ПК да престанат да работят с банката ([8]). Накрая KFB е отстъпила пред искането на ПК и е участвала в мерките. Нека си припомним, че KFB не е сътрудничила при разследването като не е позволила извършване на проверки на място на отговорите, които е дала във въпросника (виж съображение 18 по-горе).

([1]) Интересно е да се отбележи, че общият резултат от разследваните мерки — синдикиран кредит в размер от 800 милиарда вона, 1,2 трилиона вона, рефинансирани по програмата на Корейската банка за развитие, и купуване на конвертируеми облигации на стойност 1 трилион вона от банките кредитори през юни 2001 г. — е бил 3 трилиона корейски вона.

([2]) Доклад от проверка на ПК, стр. 16—17.

([3]) През януари 2001 г. е направен запис на изявление на служител на ПК, който заявява следното:„Hyundai се различава от Daewoo. Нейните полупроводници и устройства са гръбнакът на корейската индустрия. Със своите производства, тези фирми държат големи пазарни дялове и са дълбоко свързани с други национални дружествd. Следователно, тези фирми не трябва да се продават просто за да се спазят пазарните принципи."

([4]) Korea Times, 29 януари 2001 г.

([5]) Korea Economic Daily, 6 януари 2001 г.

([6]) Wall Street Journal, 29 януари 2001 г.

([7]) Business Week Online, 9 април 2001 г.

([8]) Bloomberg, 31 януари 2001 г.

(56) Във връзка с издаването на глобална депозитна разписка (GDR) се приема, че Hynix е набрала парични средства на капиталовия пазар чрез този инструмент през юни 2001 г. По това време обаче на 80 % от облигациите ѝ, финансирани чрез програмата на KDB, е настъпвал падежа, а KDB ги е придобила преди тази дата. Затова издаването на GDR не е помогнало по отношение на тези облигации и от януари 2001 г. е трябвало да се намери друг начин за тяхното финансиране. Следователно, самото издаване на GDR не показва, че Hynix е щяла да има достъп до капиталовите пазари през януари, 2001 г. Още повече, без програмата на KDB, Hynix вече е щяла да фалира, поради невъзможност да плати тези облигации по време на издаването на глобалната депозитна разписка. Също така, както е обяснено в съображения 73 до 76 от временния регламент, цените на акциите на Hynix рязко са спаднали почти веднага след издаването на GDR през юни 2001 г. и инвеститорите, които са купили акции на Hynix са претърпели значителни загуби. Затова се изключва възможността компанията да е набрала парични средства по този начин, и то специално като се вземе под внимание факта, че през юли 2001 г. общите ѝ задължения все още са били от порядъка на 7,2 трилиона вона.

(57) Истина е, че правилното определяне на времето на мерките е важен фактор. Трябва да се подчертае, че решението на инвеститорите да купят глобалната депозитна разписка на Hynix през юни може да е било повлияно от самия факт, че през периода между януари и юни 2001 г. повечето от задълженията на Hynix, чийто падеж е настъпвал, са били отменени с поощряваната от ПК програма на Корейската банка за развитие. Програмата на KDB е била добре известна и е била обект на много коментари. Меморандумът за предлагане на глобална депозитна разписка на Hynix също се отнася до очакваната „трайна наличност на 2,9 трилиона вона по Програмата на KDB за осигуряване на рефинансиране за облигациите с наближаващ падеж през 2001 г.“ Следователно решението на инвеститорите да инвестират в Hynix през юни 2001 г., може да е било силно повлияно от убеждението, че ПК ще продължи да се грижи Hynix да не фалира [1]. Този момент се споменава също в съображение 44 на временния регламент. Затова официалната информация подсказва, че програмата на KDB може да е повлияла върху решенията на инвеститорите да инвестират в Hynix през юни 2001 г.

(58) По отношение на твърдението на Hynix, че облигациите ѝ били препродадени по програмата Обезпечени облигационни задължения) Обезпечени кредитни задължения (CBO/CLO) при същите условия като облигациите на други участващи компании, следва да се отбележи, че условията по съществуващата програма CBO/CLO [2] са били съвсем различни и че не са били на разположение на Hynix.

(59) Програмата „Обезпечени облигационни задължения“ е създадена за увеличаване на финансирането на облигации, насочено към относително малки фирми с по-нисък кредитен рейтинг. Програмата не е могла да бъде на разположение на Hynix, поради размера на компанията. Hynix не може да е продала облигации на същата стойност на програмата, поради ограниченията за концентрация, които са позволявали максимално 10 % от общия фонд на облигациите поддържащи CBO/CLO да бъдат от една компания. Също така KDB е купила всички облигации на Hynix, дори онези, за които се говори, че са били предназначени за програмата за обезпечени облигационни заеми. Дори след приключване на програмата на KDB банката все още е държала облигации на Hynix, предназначени за продажба на фондовете за обезпечените облигационни задължения. KDB също така е забавила продажбата на облигациите във фондовете за обезпечени облигационни задължения и е запазила контрол върху облигациите от програмата на KDB, даже след като са били пласирани в тези фондовете, и е насочила тяхното революване в нови дългосрочни облигации, когато Hynix е била неспособна да ги плати при падежа. Корейският фонд за гарантиране на кредити (KCGF) [3] също е повишил размера на гаранцията по обезпечените облигационни задължения от 34 % на 53 %, за да може да се обясни включването на програмата на KDB. Затова не може да се твърди, че нормалните общи и специфични условия на програмата са били приложими към облигациите на Hynix. Те наистина са били третирани много различно.

(60) Начинът, по който се е провеждала програмата на KDB, също силно се е различавал от начина, по който подобни сделки биха били извършвани на пазара. В съответствие с програмата на KDB, KDB е купила всички облигации с настъпил падеж, преобразувала ги е в облигации с много по-нисък лихвен процент от този на първоначалните облигации, пласирала е 20 % от тях на банките кредитори и 70 % на програмата „Обезпечени облигационни задължения/Обезпечени кредитни задължения“. В допълнение, приложените условия значително са се различавали от онези на Програмата за обезпечени облигационни задължения/обезпечени кредитни задължения, включително прилагането на увеличените държавни гаранции. Облигациите не са били продадени чрез публично предлагане, а чрез частно пласиране на съществуващи кредитори. Това не отговаря на рефинансирането на облигации по пазарни условия.

(61) KDB също твърдеше, че програмата на KDB не е субсидия, тъй като банката основава своите решения за финансиране и за използване на средствата на комерсиални принципи и се занимава с носеща печалба дейност, съсредоточена върху корпоративните финанси.

(62) Във връзка с твърдението, че програмата на KDB не е субсидия поради характера на дейностите на банката, нека отбележим, че в съображения 55 до 59 от временния регламент са изложени причините, поради които финансирането от KDB представлява финансово участие на правителството, по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), i) от базовия регламент. Тъй като KDB не е представила никакви нови доказателства в коментарите си, които биха променили оценката направена във временния регламент, заключението направено в съображения 55 до 59 на временния регламент се потвърждават.

[1] Английска новинарска служба на агенция Ройтерс, 13 юни 2001 г.

[2] „Обезпечени облигационни задължения“ и „обезпечени кредитни задължения“.

[3] Корейският фонд за гарантиране на кредити (KCGF) е специална институция, собственост на корейското правителство (ПК).

(63) Във връзка с обяснението в съображения 50 до 62 може да се смята, че програмата на KDB е донесла полза на Hynix като се има предвид също, че на пазара за нея не е имало друга възможност за финансиране сравнимо с това. Hynix не е могла да финансира облигациите си с настъпил падеж чрез банкови кредити, тъй като е изчерпала възможностите си за получаване на кредити, поради вече високата си експозиция към банките си кредиторите и поради слабото финансово състояние, което не е позволявало да ѝ се отпусне допълнителен кредит от друга банка. Рефинансирането на облигациите на пазара на облигациите е било невъзможно поради слабия ѝ кредитен рейтинг, който не е позволявал на пазара да приеме нейните облигации с настъпил падеж, както ПК признава в отговорите си на въпросника. По тези причини в съображение 61 на временния регламент се потвърждават заключенията по въпроса за наличието на полза, а оттук и за наличието на субсидия.

б) **Специфичност**

(64) Второ, Hynix, ПК и KDB твърдят, че програмата на KDB не е специфична. Според Hynix Комисията не е обяснила чрез анализ на общите и специфични условия на програмата защо простият факт, че няколко компании на Hyundai са участвали в програмата, може да се приеме за доказателство за специфичност по отношение на Hynix. Hynix също твърди, че програмата на KDB не е специфична, тъй като облигациите на Hynix са били препродадени в рамките на програмата „Обезпечени облигационни задължения/Обезпечени кредитни задължения“ (CBO/CLO) при същите условия както и облигациите на други участващи компании.

(65) Както се обяснява по съображения 62 до 64 на временния регламент, направен е бил изводът, че докато програмата на KDB не е специфична по закон по член 3, параграф 2, буква а) от базовия регламент, тя въпреки това е специфична *de facto* по член 3, параграф 2, буква в) от базовия регламент, тъй като три от четирите критерия на тази разпоредба са изпълнени: използване на програмата от ограничен брой компании, преобладаващо използване от страна на няколко компании и отпускане на субсидии с несъразмерно големи размери на някои компании. Тъй като няма претенции за специфичност по закон, по-нататъшен анализ на общите и специфични условия на програмата не е от практическо значение. Броят на фирмите обаче, които потенциално отговарят на тези критерии, е от значение. По отношение на фактическата специфика е направен изводът, че програмата е използвана само от шест компании, четири от които са от Hyundai Group, и че Hynix е използвала 41 % от средствата на програмата. Официалната информация сочи, че повече от 200 компании в Корея биха изпълнили втория критерий на програмата. На фона на тази група на потенциални получатели, големият дял на компаниите от групата Hyundai сред участниците и използването от страна на Hynix на преобладаваща част от общото финансиране на програмата съвсем ясно изпълняват критериите за специфичност по член 3, параграф 2, буква в) на базовия регламент.

(66) ПК и KDB също така твърдят, че участващите компании са били избрани по прозрачен и обективен начин и че големият брой компании, участващи в програмата, е бил просто съвпадение.

(67) Във въпросниците и ПК и KDB са били помолени да представят протоколи от събрания, на които се е обсъждал броят на компаниите за програмата и копие от решението, с което е избрана Hynix, посочвайки причините за избора ѝ. И ПК и Hynix са заявили, че никой не е подготвял такива документи и затова такива няма ([1]). Затова не беше възможно да се провери как е протекъл процесът на избора и как селектиращият орган, Съветът на кредитиращите финансови институции ([2]) (CFIC), е използвал лична преценка при избора на участниците.

(68) Официалната информация фактически показва, че правителството на Корея открито е използвало лична преценка за преизбирането на Hynix за бенефициент и за концентриране на изгодата в компаниите Hyundai. Отбелязва се, че в комюнике за печата KDB е съобщила, че през януари и през следващите месеци ще купи облигациите на Hynix с настъпващ падеж, дори преди официалното избиране на Hynix за участие в програмата ([3]). В допълнение, според информацията дадена от ПК, всеки месец СФИК взима отделно решение за това кои облигации да финансира. Странно е, че в началото на януари корейското правителство вече е могло да обяви, че ще рефинансира облигациите на Hyundai през следващите месеци.

([1]) В документа „Резюме на срещата“ от 4 януари 2001 г. за обсъждане на Програмата „Ускорен път“ на Корейската банка за развитие (KDB), се описва действието на програмата. В него не се обяснява как се извършва подборът на участниците и на каква основа се избират дружествата.

([2]) Съветът се състои от представителите на KDB, Корейския фонд за гарантиране на кредитите и кредитиращите банки.

([3]) Предстои KDB да придобие облигации на Hyundai Електроникс, комюнике на KDB от 3 януари 2001 г.

(69) След като участниците в програмата са били обявени са били отправени много критики по отношение на прозрачността и неизвършването на преглед на изпълнение на критериите във връзка с подбора ([1]). Други компании, например дъщерни фирми на групата Hanwha and Hanjin group и Dongkuk Steel, са били в положение подобно на това на Hynix по отношение на кредитния рейтинг (BBB) и по броя облигации с падеж настъпващ по същото време, но те не са били избрани за програмата. Селектиращите органи не са дали никакво обяснение или оправдание за това.

(70) Поради обяснените по-горе причини се прави заключението, че в допълнение към критериите от член 3, параграф 2, буква в) от базовия регламент, които, според извода на Комисията, са изпълнени в настоящия случай по съображения 63 и 64 на временния регламент, програмата на Корейската банка за развитие също е де факто специфична и на база на допълнителния критерий на член 3, параграф 2, буква в), а именно начинът на упражняване на правото за лична преценка от страна на даряващия орган при взимане на решение за отпускане на субсидията.

в) **Оттегляне на субсидия**

(71) Трето, Hynix твърди че фактът, че програмата на KDB е продължила само една година, представлява оттегляне на програмата и оттук се прави изводът, че тя не може да породи налагането на изравнителни мита по силата на член 15, параграф 1 от базовия регламент.

(72) Отбелязва се, че програмата на Корейската банка за развитие представлява еднократна, неповтаряща се субсидия, която облагодетелства компанията. Затова по този повод не може да става въпрос за оттегляне на програмата. В случая с индийската компания за производство на чипове от полиетилен-терефталат (PET Chips) ([2]), приведен от Hynix като уместен прецедент, субсидията е била периодично отпускана и обвързана с износа на разглеждания продукт. Когато програмата за експортната субсидия е била прекратена, изнасяният продукт не се възползвал повече от субсидията. Следователно, субсидията е съвсем различна по характер и случаят с PET Chips не е подходящ за оценка на програмата на KDB.

(73) Поради горните причини и като се има предвид, че помощта, дадена по Програмата на KDB е непериодична субсидия разпределена за период от пет години, тази субсидия не е оттеглена по смисъла на член 15, параграф 1 от базовия регламент, чрез прекратяване на програмата, защото тя вече е била дадена и отпуснатата сума ще продължава да носи изгода през периода, за който е разпределена.

г) **Изчисляване на субсидията**

(74) Във връзка с изчисляване на субсидията и Hynix и ПК твърдят, че Комисията трябва да сравнява лихвените проценти на програмата с пазарните проценти и че не следва да счита кредитите за субсидии. На второ място, Hynix твърди, че KDB е приела само 10 % от рефинансираните облигации и че само те могат да се смятат за субсидия. Освен това облигациите на KDB са били преструктурирани по-късно, през октомври 2001 г., и затова те не следва да се броят два пъти в сумата на субсидията.

(75) По отношение на първото представяне на документация, свързано със сравняване на лихвените проценти, в съображение 66 на временния регламент Комисията обяснява причините за окончателното си решение да не използва сравняването на лихвени проценти при определяне на сумата на субсидията. Според член 5 от базовия регламент, субсидията се определя въз основа на ползата, която носи на получателя. Както се обяснява в съображения 50 до 63, ползата за Hynix не е дошла от лихвените проценти, прилагани по програмата на KDB, но фактът е, че без програмата на KDB, компанията е щяла да бъде принудена да изплати своите облигации и тъй като не е имала ликвидност да го направи, е щяла да изпадне в несъстоятелност. Hynix не е имала друг източници на финансиране и според официалната информация, това се явява като първа причина за учредяване на програмата на Корейската банка за развитие. Ползата за Hynix идва от KDB, която купува на нейно място облигациите с настъпил падеж, когато никой оператор на пазара не е желаел за осигури на Hynix средства за финансиране на тази операция. По тази причина, сумата, на която възлизат паричните средства от KDB за купуване на облигациите на Hynix, се определя като субсидия.

(76) По отношение на третирането на кредитите като субсидии, положението трябва да се оценява от гледна точка на органа, отпускащ сумата по време на действие на мерките. Раздел Д, буква б), v) от насоките предвижда, че ако при предоставяне на кредита, за финансиращия орган е било ясно, че тези пари няма да бъдат възстановени, кредитът следва да се приема за субсидия. Независимо, че в настоящия случай финансирането, предоставено от KDB по програмата, не е напълно равнозначно на „кредит“, операцията

([1]) Chosun Daily, 7 януари 2001 г.; Kyunghyang Shinmun Daily, 9 януари, 2001 г.

([2]) Регламент (ЕО) № 2603/2000, ОВ L 301, 30.11.2000 г., стр. 1.

е много сходна с отпускането на кредит и затова следва да се прилагат същите принципи. Въпросът е дали KDB е имала основания да смята, че ще възстанови средствата си или не. Официалната информация сочи, че когато KDB е приела дълга на Hynix е било очевидно, че банката няма да възстанови средствата, които е изразходвала за купуване на облигациите на Hynix. Всъщност, информацията показва, че KDB дори не е предвиждала възстановяване на разхода си. Нещо повече, първоначално сумата заделена в бюджета за общата програма на KDB е възлизала на 6,2 трилиона вона, от които KDB вече е била определила почти половината — 2,9 трилиона вона, за купуване на облигациите на Hynix. Програмата не се е основавала на извличане на печалба или дори на приключване без печалби и загуби, но е имало достатъчно голяма сума пари, заделена за купуване на облигации с настъпващ падеж на избраните компании. Освен това, дори KDB да е очаквала да възстанови разхода си, когато финансирането е било предоставено е било ясно, че Hynix няма да може да изплати сумите на KDB. Hynix вече е имала огромни дългове и причината, поради която KDB е трябвало да се намеси, е била че Hynix не е имала пари да плати своите облигации, чийто падеж е настъпвал, и че не е имала възможност да привлече такава сума на пазара в момента на падежа. Трябва също да се отбележи, че сумата, предвидена за облигациите на Hynix, е била доста голяма от самото начало, в сравнение с оборота на Hynix — 2,9 трилиона вона са били повече от 70 % от оборота на Hynix за 2001 г.

(77) Това, че Hynix няма да може да изплати средствата от новото финансиране, е станало ясно в хода на изпълнение на програмата, тъй като състоянието на компанията се е разглеждало ежемесечно във връзка с решенията на банките за това кои облигации трябва да се купуват всеки месец. На 22 януари 2001 г. рейтингът на Hynix е бил вече нисък, веднага след включването ѝ в програмата, и отново през март, по време на изпълнение на програмата. Спекулативният клас, даден на Hynix в края на януари, вече е бил взета под внимание при взимане на януарското решение за купуване на облигации. През март 2001 г. Hynix е била понижена до клас B–, което, в съответствие с критериите на програмата на KDB, всъщност би я дисквалифицирало от участие в програмата. През тези два месеца обаче облигациите на Hynix са били финансирани от KDB, независимо от влошаващото се състояние на компанията, отразено в понижаване на рейтинга ѝ. Освен това, в информацията не се съдържат доказателства, сочещи че KDB е възстановила по-големи суми от онези, които се е предполагало че Hynix ще плати по условията на програмата ([1]). В направените временни заключения тези суми са взети под внимание и приспаднати, както се обяснява в съображение 65 от временния регламент.

(78) По отношение на втория представен аргумент Hynix твърди, че KDB държи само 10 % от рефинансираните облигации и че само тези облигации би следвало да се приемат за субсидия. Нека припомним, че субсидията е финансов принос от страна на правителството, който носи изгода за получателя ѝ. Както вече се спомена в съображение 48 от временния регламент, първата стъпка на програмата се състои в закупуване от страна на KDB на всички облигации с настъпил падеж, попадащи директно в условията на програмата ([2]). Изгодата за Hynix от това финансово участие се състои във факта, че KDB купува въпросните облигации в полза на Hynix. При една нормална пазарна операция, финансовото участие на KDB би трябвало да се поеме от Hynix. Сумата на изгодата определя сумата на субсидията. Фактът, че според условията на програмата, самата KDB се предполага че държи само 10 % от облигациите, не може да промени това заключение, тъй като KDB е предоставила много по-голяма сума предварително и, вършейки това, е поела риска и задълженията свързани с купуване на всички рефинансирани облигации.

(79) На трето място, Hynix е твърди, че тъй като облигациите на KDB са били преструктурирани след това през октомври 2001 г., те не следва да се броят два пъти в сумата на субсидията. При проверка на официалната информация се е установило, че облигации на стойност 59,4 милиарда вона, попадащи в програмата, наистина са били включени в размяната дълг срещу дялов капитал. Сумата е била приспадната от общата сума на мерките, приложени през октомври 2001 г. ([3]), както се обяснява в съображение 166 по-долу. Hynix също така настоява, че част от облигациите, притежавани от KDB, са били включени в конвертируемите облигации купени от банките през юни 2001 г. Следователно, сумата на облигациите на KDB трябва да се приспадне от сумата на конвертируемите облигации, за да се избегне двойното преброяване. Отбелязва се, че общата сума на конвертируемите облигации, купени през юни 2001 г., е била разменена срещу дялов капитал през октомври 2001 г., и че, следователно, цялата сума на конвертируемите облигации, включително на облигациите на KDB, е приспадната от него, както се обяснява в съображение 166.

([1]) Участващото дружество е трябвало да изкупи обратно 3 %—5 % от всички обезпечени облигационни задължения/обезпечени кредитни задължения (CBO/CLO), издадени по програмата. Виж съображение 48 от временния регламент.

([2]) Облигации, попадащи в програмата са 80 % от облигациите с настъпващ срок на платеж през определен период. Hynix плаща 20 % от облигациите си с настъпващ срок на платеж по условията на програмата.

([3]) В официалната информация също се отбелязва, че през юни 2002 г., KDB все още е притежавала облигации на стойност 82,4 милиарда вона, попадащи в програмата на KDB.

(80) Поради причините, изяснени в съображения 50 до 79, е направено заключението, че програмата на KDB е донесла полза на Hynix, тъй като компанията не е имала друго равностойно финансиране на пазара. Hynix не е могла да финансира своите облигации с настъпил срок на платеж чрез банкови кредити, защото е изчерпала възможностите си за получаване на такива, а рефинансирането на облигациите на пазара на облигациите е било невъзможно поради слабия кредитен рейтинг на компанията. Следователно, финансирането чрез програмата на KDB представлява субсидия по смисъла на член 2 от базовия регламент. Установено е, че субсидията е всъщност определено за Hynix и затова, по силата на член 3, параграф 2, буква в) от базовия регламент, подлежи на изравняване. Съгласно член 5 от базовия регламент, размерът на субсидията е равен на размера на ползата, която пък се равнява на сумата, осигурена чрез финансирането по програмата. Затова с настоящото, изводите и размерът на субсидията от 4,9 %, посочена в съображение 67 на временния регламент, се потвърждават.

6. КУПУВАНЕ НА ОБЛИГАЦИИ ОТ БАНКИ КРЕДИТОРИ НА СУМА ОТ 1 ТРИЛИОН ВОНА И ПЪРВОТО РЕВОЛВИРАНЕ НА ДЪЛГА (МАЙ 2001 г.)

(81) Във временния регламент се прави временният извод, че не са налице достатъчно доказателства да се направи положителното заключение за наличие на субсидия, и затова се взима решение да не се предприемат изравнителни мерки по отношение на програмата. Някои заинтересовани страни не се съгласиха с този временен извод и затова поискаха да бъде преразгледан. Една заинтересована страна твърдеше, че условията приложени спрямо Hynix не съответстват на финансовото ѝ положение по това време и че затова не се основават на пазара. Според тази страна, ПК също е оказало влияние върху банките кредитори и успеха на мерките.

(82) Друга заинтересована страна твърдеше, че без намесата на ПК Hynix не би получила гаранцията за ликвидност през май 2001 г., поради слабото си финансово състояние, и че ПК конкретно е насочило кредиторите към участие в купуването на облигации. В подкрепа на това твърдение, тази страна се позова на среща, проведена от правителството на Корея на 10 март 2001 г., между висши служители на правителството, управителите на банките кредитори на Hyundai, служители на FSC и управителя на Hynix.

(83) Във въпросниците изпратени до ПК се задаваше въпросът дали ПК или друг държавен орган е участвал във взимане на решението банките да предприемат мерките през май 2001 г. Същият въпрос беше зададен и във въпросниците, изпратени до банките. Бяха изискани също протоколите от всички срещи с участие на служители на ПК или други държавни служители. Всички страни отговориха, че ПК не е имало никакво участие в процеса на преструктуриране през май. Затова, по време на разследването не можеше да се използва информация свързана с такива контакти преди да се направят временните заключения, нито пък посещенията за проверка потвърдиха наличието на такава.

(84) След публикуване на временните заключения, заинтересованите страни представиха информация от вторични източници, включително статии от пресата, в които се посочваше, че наистина е имало такива срещи. Информацията се отнасяше за срещи, проведени на конкретни дати, и за контакти между банките и служители на Службата за финансов надзор/Комисията за финансов надзор (FSS/FSC). Заинтересованите страни, Hynix и ПК, бяха специално поканени да прегледат тази информация и да изразят мнението си по нея. Страните не можаха да опровергаят тази нова информация. Всъщност и двете страни определено признаха, че представители на FSS наистина са присъствали на срещата на 10 март 2001 г., и че са били в контакт с банките във връзка с тези мерки, както се посочва в новата информация.

(85) Отбелязва се, че новата информация и потвърждаването на нейната точност от заинтересованите страни противоречи на изявленията, дадени от служители на ПК, служители на FSC и FSS, и на банките, включени на по-ранните етапи от разследването. ПК и банките последователно твърдяха, че нито правителствени, нито други държавни служители са били по някакъв начин включени в мерките през май 2001 г., и че FSC и FSS само са изпълнявали надзорните си функции по отношение на финансовите институции и не са се намесвали в ежедневната делова работа на банките. Счита се, че този отказ да се даде информация е попречил на разследването по смисъла на член 28 от базовия регламент, който предвижда, че при такива обстоятелства заключенията могат да се базират на най-добрата налична информация. Въпросните страни бяха информирани за последствията от техния отказ за сътрудничество. Отбеляза се също, че финансовият съветник на Hynix по това време — Citibank Seoul, не е оказал пълно сътрудничество при

разследването. Citibank обясни, че тази липса на сътрудничество се дължала на намесата на Hynix. След като е била финансов съветник на Hynix по времето на мерките, Citibank е разполагала с важна информация както за финансовото състояние на Hynix, така и за разглежданите мерки. За самата Hynix, която не е позволила на Citibank да сътрудничи и по този начин не е дала възможност на разследването да проучи информацията, с която е разполагала Citibank, се смята, че сериозно е възпрепятствала разследването. Вземайки под внимание отказът на страните да сътрудничат във връзка с предоставянето на информация за мерките от май 2001 г. и новата информация, получена след въвеждане на временните мерки, която те не опровергаха, се смята, че е необходимо да се направи преоценка на временните заключения в светлината на новата информация на базата на най-добрите налични данни.

(86) Всички факти взети заедно сочат, че от ноември 2000 г. ПК е нареждало на банки и други институции да взимат мерки с оглед облекчаване на проблемите с ликвидността на Hynix и да насърчават политиката на електронната промишленост. Това се потвърждава по отношение на всички мерки, разгледани по-горе в предходните глави на настоящия регламент. Отбелязва се също, че по-късно през годината, финансовото състояние на Hynix се е влошило, независимо от взетите мерки. През март 2001 г. финансовият рейтинг на компанията е спаднал до B–. Затова няма причина да се допуска, че при тези влошаващи се условия ПК изведнъж е спряло подкрепата си за Hynix. Точно обратното, разумно е да се счита, че правителството е продължило да подкрепя Hynix, и по-специално защото при нейното влошаващо се финансово състояние не е имало алтернативни източници на финансиране на основата на пазарните принципи.

(87) Както вече беше обяснено във връзка с трите предходни разглеждани мерки, поради високата си експозиция към основните си банки кредитори и слабия си кредитен рейтинг, Hynix е изчерпала възможностите си за получаване на банкови кредити още през януари 2001 г. Към март 2001 г. рейтингът ѝ спада още повече, а кредитната ѝ експозиция се увеличава, поради дирижираното от ПК вдигане на разумно определените кредитни лимити за някои банки. Компанията не е обслужвала синдикирания си кредит, отпуснат през януари 2001 г. и задълженията ѝ са продължили да се трупат, независимо от всички мерки за облекчаване на положението ѝ. При тези обстоятелства нищо не показва, че Hynix е щяла да бъде в състояние да получи кредит от пазара. По време на процедурата Hynix не е създала възможност, нито пък е показала, че се опитва да получи допълнителни кредити от корейския или от чужди пазари.

(88) Официалната информация показва, че банките не са имали никакви комерсиални основания да купят конвертируеми облигации на стойност 1 трилион вона от Hynix през юни 2001 г. Наличните факти сочат, че облигациите са били купени, за да се осигурят парични средства, с които Hynix да покрие задълженията си. Банките признаха невъзможността на Hynix да обслужва дълговете си още в началото на май 2001 г. В Решение на Съвета на кредитиращите финансови институции от 7 май 2001 г. се казва, че Hynix не е могла да изпълни задълженията си във връзка със синдикирания кредит за първото тримесечие на 2001 г. и че е било много вероятно да не направи това и през второто тримесечие. Каза се, че при този случай е налице неизпълнение на член 12 от кредитното споразумение. За да се предотвратят свързани с това проблеми обаче, като например случаи на кръстосано неизпълнение (в които неизпълнение на задължението на заемополучателя при всяко друго кредитно споразумение се разглежда като неизпълнение на задълженията по даденото споразумение), член 11 от кредитното споразумение не беше приложен за първото и второто тримесечие на 2001 г. Така банките ефективно са освободили Hynix от последствията на неизпълнение на задължението по нейното кредитно споразумение. Независимо от това, те са отпуснали ново финансиране чрез купуване на конвертируемите облигации през юни 2001 г.

(89) Няколко банки кредитори на Hynix също са увеличили провизиите си за загуби от кредити по отношение на дълга на Hynix ([1]). Преди участието си в купуването на конвертируеми облигации през юни 2001 г. KorAm Bank, Hana Bank, Shinhan Bank и Kookmin Bank са увеличили с 25 % резервите си за загуби от кредити за Hynix. До третото тримесечие на 2001 г. тези банки са класифицирали 60 или повече процента от кредитите си за Hynix като недействащи кредити. Да си припомним, че три от тези банки не са сътрудничили в разследването (виж съображение 18 по-горе).

(90) Банките са купили конвертируеми облигации на 20 юни 2001 г. Отбелязва се, че между средата на юни и 20 юни 2001 г., цената на акциите на Hynix е спаднала значително. Независимо от това, банките са купили конвертируеми облигации, въпреки че в този момент им е било ясно, че няма да възстановят парите си ([2]). В рамките на един месец банките са претърпели огромни загуби от облигациите. Цената на акциите на Hynix рязко е спаднала и банките са насочили известна част от акцепната цена, договорена между тях като гаранти и емитента на конвертируемите облигации Hynix, като загуба при уреждане на сметките им в края на юни 2001 г.

([1]) Shinhan Bank, ING Barings, 24 април 2001 г.; KorAm Bank, ING Barings, 26 септември 2001 г.; Hana Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 30 октомври 2001 г.; Kookmin Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 24 октомври 2001 г.

([2]) Отбелязва се, че конвертируемите облигации закупени през май 2001 г., са заменени срещу собствен капитал или отписани от банките само два месеца по-късно, във връзка с мерките за преструктуриране, предприети през октомври 2001 г.

(91) Информацията, получена след публикуване на временните мерки и неопровергана от страните, показва че между банките кредитори и държавните служители е имало срещи през времето между март и май 2001 г. Според тази информация срещата от 10 март 2001 г., спомената в съображение 82, се е провела за да се осигури подкрепа от страна на банките за компаниите от Hyundai Group ([1]). Когато някои банки са проявили нежелание да подкрепят Hynix, тъй като са се безпокояли за спадане на доверието в тях и от нарушаване на кредитните лимити, финансовите служители на ПК са ги убедили да окажат все пак подкрепа ([2]). На 24 април 2001 г. се е съобщило, че Асоциацията на кредиторите на Hyundai е решила да не купува конвертируеми облигации на Hynix на стойност 1 трилион вона. Hynix не е имала ликвидност да изплати задълженията си с настъпил падеж и приходите от издаване на конвертируеми облигации на стойност 1 трилион вона са щели да се използват за обслужване на дълга ѝ. Управителите на банките кредитори, включително KEB, KDB и Chohung Bank са имали среща на 23 април 2001 г., на която повечето участници са се противопоставили на приемането на конвертируеми облигации на стойност 1 трилион вона ([3]). На същия ден, главният изпълнителен директор на Ситибак, която в този момент е финансов съветник на Hynix и организатор на мерките през май, официално е поискал финансова подкрепа за Hynix от Корейското правителство, а председателят на Комисията за финансов надзор е изразил положително становище по въпроса. На фона на тази обстановка се съобщава, че финансовата подкрепа за Hynix, включително приемането на конвертируемите облигации, е станала много по-възможна ([4]). Да си припомним, че Citibank също не е сътрудничила в разследването (виж съображение 18).

(92) Казва се, че KorAm Bank — една от банките, които не са сътрудничили в разследването, е отказвала да поеме своя дял от конвертируемите облигации на стойност 1 трилиона вона, базирайки се на това, че Hynix не е връчила меморандум с обещанието да положи максимални усилия да намали дълговете си. Наблюдава се, че е имало съобщения, показващи, че в отговор на това, Службата за финансов надзор е заявила, че няма да прости на банката, ако не участва, добавяйки, че ще вземе сурови мерки срещу нея, като например неодобряване на нови финансови инструменти и подлагане на банката на по-строг одит. След това предупреждение КорАм е променила решението си и е участвала в закупуването на конвертируеми облигации ([5]).

(93) Като се има предвид, че при липсата на сътрудничество на страните крайните заключения трябва да се основават на най-добрата налична информация, всяка допълнителна информация, дори да е получена от вторични източници, трябва да се разглежда в този контекст. Отбелязва се, че една от първоначално проучените мерки била представяне SGICO (Сеулска корпорация за застраховане на гаранции) на гаранция за конвертируеми облигации на Hynix на стойност 600 милиарда вона, които щели да бъдат купени от компании от инвестиционен тръст. По време на разследването е потвърдено, че това купуване на облигации не се е състояло и, следователно, не е била представена гаранция ([6]). Причините за провалената сделка обаче не са изяснени. Има информация, сочеща че по това време, за да закупят конвертируемите облигации, банките са настояли компаниите от инвестиционния тръст да направят същото, тъй като банките не са искали да понесат цялото финансово бреме сами. Компаниите от инвестиционния тръст са отказали да купят облигации на Hynix и са заявили, че е всеобщо известно, че облигациите са на неплатежоспособна компания и че те няма да могат да ги продадат по време, когато се борят за възстановяване на доверието на пазара. Според съобщенията, компаниите от инвестиционния тръст са посочили, че няма да могат да избегнат критиките, че инвестират парите на клиентите си в неплатежоспособна компания, което би довело до съдебни процеси срещу тях. Ако при тези обстоятелства инвестиционните тръстове са били заставени от финансовите власти да приемат новите корпоративни облигации за сума от няколко милиарда вона, целият кръг от инвестиционни тръстове е можел да изпадне в несъстоятелност ([7]). Въз основа на посоченото по-горе става ясно, че банките са участвали във всички обсъждания на мерките от май 2001 г. още от началото на март и са знаели за аргументите на инвестиционните тръстове и причините, поради които те са отказали да запишат облигациите. Няколко седмици по-рано самите банки също са решили да не приемат покупката на конвертируеми облигации и са признали неспособността на Hynix да обслужва дълга си.

(94) След разкриване на тази информация пред заинтересованите страни, те са признали, че служител на FSS е присъствал на една от срещите и че впоследствие са се осъществили контакти между FSC/FSS и банките. Даде се обяснението, че служителят на FSS е присъствал само като наблюдател, който да действа като свидетел за предишните ангажименти на кредиторите за финансиране, а не да влияе на банките кредитори или на решението им да отпуснат допълнителни кредити на компаниите Hyundai. Беше обяснено също, че „последвалите телефонни разговори“ на служители на FSS/FSC с банките кредитори били провеждани само в изпълнение на нормалната функция на FSC/FSS за осъществяване на благоразумен контрол. Като се вземе под внимание обаче, че страните са задържали важна информация, докато не са били изправени пред факта на разкриването ѝ, и че са пречели на разследването чрез

([1]) The Naeoe Economic Daily, 10 март 2001 г.
([2]) The Maeil Economic Daily, 11 март 2001 г.
([3]) Korea Times, 24 април 2001 г.
([4]) Maeil Economic, 24 април 2001 г.
([5]) Korea Times, 21 юни, 2001 г.; Dow Jones International News, 20 юни 2001 г.
([6]) Съображение 39 от временния регламент.
([7]) Donga daily, 4 май 2001 г.; Korea Economic Daily, 3 май 2001 г.; Maeil Economic, 7 май 2001 г.

инструктиране на други страни да не сътрудничат, тези обяснения трудно ще се приемат за напълно убедителни. В допълнение официалната информация показва, че служителят присъствал на срещата на 10 март 2001 г., е бил заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, т.е. бил е високопоставен служител. При тези обстоятелства, по силата на член 28 от базовия регламент, който позволява заключенията да се базират на най-добрата налична информация в случаи на отказ на сътрудничество на страните, се стигна до заключението, че банките не са били свободни и независими когато са взимали решение по въпроса за купуване на конвертируемите облигации на базата на комерсиални съображения, а от ПК им е било наредено да купят облигациите. Информацията от вторичните източници, на която се позовахме, подкрепя този извод.

(95) В коментарите си по финансовото разкритие, ПК твърдеше, че трябва да се вземе предвид факта, че през юни 2001 г. частни инвеститори са купили глобални депозитни разписки, издадени от Hynix, на стойност 1,25 милиарда щатски долара и че, следователно, решението на банките да купят конвертируеми облигации на Hynix е съответствало на пазарните условия. Отбелязва се, че тези инвеститори сигурно са били повлияни от очакваната продължителна програма на KDB, направлявана от ПК, за рефинансиране на задълженията с настъпил падеж на Hynix. Освен това, тези инвеститори не са имали същия поглед върху състоянието на Hynix като банките кредитори. Затова е разумно да се направи заключението, че решението на банките да инвестират се е различавало от решението, взето от инвеститорите на глобални депозитни разписки.

(96) Затова, на основата на най-добрата налична информация се прави заключението, че решението на банките да купят конвертируеми облигации на Hynix за сумата от 1 трилион вона не е било взето на базата на комерсиални съображения, а по нареждане на ПК да се следват целите на държавната политика. Следователно сумата, за която са купени конвертируемите облигации, е финансово участие на правителството по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), iv) и i) от базовия регламент. Тази покупка е донесла полза на Hynix от 1 трилиона вона — цената, на която са купени облигациите, тъй като за компанията не е имало други, сравними с тези средства на пазара. От януари 2001 г. състоянието на Hynix се е влошило още повече и компанията не е имала възможност да получи равностоен кредит от пазара. По тази причина, сумата от 1 трилион вона, за която са купени конвертируемите облигации, се счита за субсидия, по смисъла на член 2 от базовия регламент. Тъй като това е специална субсидия, предоставена само на една компания, тя е специфична по силата на член 3 от базовия регламент, и затова подлежи на изравняване.

(97) Съгласно член 5 от базовия регламент, сумата на подлежащите на изравняване субсидии се изчислява във връзка с ползата, която носят на получателя им. Конвертируемите облигации, купени от банките кредитори, са имали лихвен процент и са щели да бъдат изплатени от Hynix при настъпване на падежа им. Затова те са съпоставими с кредит. Съгласно член 6, параграф б от базовия регламент, първият момент, който следва да се проучи, е дали на пазара е имало налице търговски кредит съпоставим с тези средства, и ако е имало, дали ползата от него би се състояла в разликата между прилаганите лихвени проценти. Както се обяснява в съображение 87, през май 2001 г. на пазара не е имало съпоставими по размер кредити за Hynix. По тази причина, ползата, която е донесло закупуването на облигациите, трябва да се определи на друга основа.

(98) Съгласно раздел Д, буква б), v) от насоките, опростената или неизплатената сума от заема се третира като помощ. Това означава, че ако по време на отпускане на заема за органа, който го е отпускал, е било ясно, че няма да възстанови сумата си, заемът следва да се третира като помощ. В настоящия случай, както се обяснява в съображения 88 до 90, за банките е било ясно по време на купуване на облигациите, че няма да възстановят парите, които са похарчили, закупувайки конвертируемите облигации на Hynix. Затова ползата за Hynix и сумата, подлежащата на изравняване субсидия, е покупната цена на облигациите — 1 трилиона вона. Използвайки метода на изчисление, обяснен в съображения 67 и 108 от временния регламент, субсидията възлиза на 5,4 %.

7. СПАСИТЕЛНИЯТ ПАКЕТ ОТ ОКТОМВРИ 2001 Г., СЪСТОЯЩ СЕ ОТ РАЗМЯНА НА ДЪЛГ СРЕЩУ ДЯЛОВ КАПИТАЛ, ВТОРО РЕВОЛВИРАНЕ НА ДЪЛГА И ПРОВИЗИЯ ЗА НОВ КРЕДИТ ОТ 658 МИЛИАРДА ВОНА

(99) След публикуване на временния регламент Hynix, ПК, KEB, Woori Bank, Chohung Bank (CHB), Citibank Seoul и Националната федерация на земеделските кооперации (NASF) направиха коментари по временните заключения, във връзка със спасителния пакет от октомври 2001 г.

(100) Коментарите на страните са изброени по-долу, като им е направена оценка. Тъй като обаче изчисляването на размера на субсидията подлежащата на изравняване е важен въпрос във връзка с мерките от октомври 2001 г., приема се, че е необходимо да се изясни как и по какви принципи е извършено оценяването на субсидията, и по-специално като се има предвид, че мерките от октомври 2001 г., са били предоставени на компания намираща се във финансови затруднения.

а) **Въведение**

(101) Във временния регламент мерките от октомври 2001 г., а именно размяната на дълг срещу дялов капитал, новият кредит от 658 милиарда вона и удължаването на сроковете на падежа и револвирането на дълга, се считат за помощ. Това се основава на раздел Д, буква б), v) от Насоките, в който се предвижда, че кредит се счита за помощ, ако е опростен или непогасен. В съображения 104 до 107 от временния регламент се прави изводът, че поради финансовото състояние на Hynix на пазара не е имало друго равностойно финансиране и че по време на мерките от октомври 2001 г., банките са знаели, че няма да възстановят парите, които са инвестирали в Hynix или дали като заем на компанията.

(102) Първият момент, който следва да се проучи при оценяване на изчисляването на субсидията в случаи на осигуряване на финансиране за компания в затруднение, е кредитният рейтинг на компанията по време на прилагане на мерките. Рейтингът е показателен за финансовото състояние на компанията и способността ѝ да привлича инвестиции или да получава финансиране в дадения момент, тъй като потенциалните инвеститори/заемодатели базират решенията си преди всичко на рейтинга на компанията, даден от независима международна агенция за класиране по рейтинг.

(103) Отбелязва се, че рейтингът, който Standard & Poor's дава на Hynix през октомври 2001 г., е SD — „селективно неизпълнение на задълженията“. Това е вторият възможно най-лош рейтинг след „неизпълнение на задълженията“, който, според критериите на Standard & Poor's, не е толкова вероятен, колкото другите рейтинги, а се използва само в случай на реално неизпълнение на задълженията. Клас SD се дава, когато от емитента може да се очаква изборно неизпълнение на задълженията, с други думи, да продължи да плаща някои емисии или класове облигации, като същевременно не плаща други. Следователно, рейтингът на Hynix по време на мерките не е в подкрепа на решение за предоставяне на допълнително финансиране на компанията, базирано на комерсиални съображения.

(104) Вторият момент, който следва да се проучи, са документираните сведения за обслужване на съществуващите дългове на компанията към различни лица и рейтингът, даден ѝ от въпросните заемодатели. Ако компания дори със скромен рейтинг продължи да обслужва съществуващите си дългове към някои от заемодателите си, не би било съвсем неразумно те да вземат това под внимание при определяне на техния рейтинг за въпросната компания и да отчетат този факт положително, когато преценяват дали може да се разглежда по-нататъшното финансиране на компанията. В настоящия случай обаче се вижда, че през 2001 г. Hynix не е обслужвала съществуващите си дългове и не е изпълнявала задълженията си дори по отношение на плащане на лихвите на синдикирания кредит, отпуснат през януари 2001 г. Както се обяснява в съображение 88, банките са обявили неизпълнението още през май 2001 г., но са решили да не предприемат конкретни мерки по случая. Няколко банки са увеличили провизиите си за загуби от кредити по отношение на Hynix още през май 2001 г. и отново през октомври същата година, преди въвеждане на мерките, посочвайки, че допълнителното финансиране вече е било прието за загуба. Вътрешните рейтинги на въпросните банки отразяват тази оценка. Вътрешната оценка, която шестте банки, засегнати от мерките през октомври 2001 г., са дали на Hynix варира от „компания, към която е нужна предпазливост“ до „съмнителна“. Това не е в подкрепа на решението за предоставяне на финансиране на въпросната компания.

(105) Третият момент, който следва да се проучи, е общото финансово състояние на въпросната компания. Ако компанията очаква временни проблеми с ликвидността си, но има здрави основи, нормално е потенциалните заемодатели да имат това предвид при взимане на кредитните си решения.

(106) Отбелязва се, че общото финансово състояние на Hynix е било критично за дълъг период от време. В края на 2000 г. Hynix е имала натрупани задължения, възлизащи на повече от 9,46 милиарда щатски долара. Това е било почти два пъти повече от чистата стойност (нетните активи) на компанията и над четири пъти повече от стойността на пазарната ѝ капитализация ([1]). През октомври 2001 г. дълговете на Hynix са били шест пъти по-големи от собствения ѝ капитал. Това положение е било известно и на въпросните банки. Както се обяснява в съображение 44, още през ноември 2000 г. KEIC е заявила, че Hynix е в състояние на техническа неплатежоспособност. Подобни изявления могат да се открият и във вътрешните доклади на въпросните банки, отнасящи се до отрицателните стойности на капитала и прекомерното задлъжняване на Hynix.

(107) Според модела на Алтман за оценка на риска, така наречения Z-факторен анализ или „оценка Z“, разработен специално за предвиждане на вероятния фалит на корейските компании, през периода 1999—2001 година финансовите коефициенти на Hynix са били далеч по-лоши от тези, при които други корейски компании са изпадали в несъстоятелност. Натрупаните дългове на Hynix са били 700 % по-високи от граничното ниво, в което компания се счита за изпаднала в състояние на финансово бедствие ([2]).

([1]) Бизнес план на Hynix за 2001 г., подаден до ФСК, 21 март 2002 г.
([2]) Доклад на Сондърс, стр. 30—35.

Коефициентите на обща и бърза ликвидност на Hynix са били показателни за компания с напълно недостатъчна ликвидност за покриване на задълженията си ([1]). Нетният марж на печалбата, възвращаемостта на активите и на собствения капитал на Hynix са били отрицателни почти всяка година от 1997 г., като нетните маржове са достигнали минус 24,3 % през 2000 г. и минус 93,83 % през 2001 г. Всяка година през периода 1997—1999 г. паричният поток от търговско-финансовите операции на компанията е бил недостатъчен да покрие дори една шеста от дълга ѝ или общите ѝ задължения.

(108) Финансовите отчети за 2001 г. също не предвиждат възможността за бъдещ финансов успех на Hynix, посочвайки че цялостното нормализиране на дейността на компанията изисква постоянна подкрепа от страна на кредитиращите банки до достатъчното възстановяване на продажната цена на полупроводниковите продукти. Тези факти показват, че както историята, така и бъдещето на Hynix се характеризират със зависимост от финансовата помощ от страна на кредиторите ѝ, при което Hynix е достигнала до момент на невъзможност за по-нататъшно финансиране на финансовите си операции с постъпленията от дейността си.

(109) Следващ момент при оценяване на основата за изчисляване на субсидията е да се види дали на въпросната компания са били отпуснати други кредити от други търговски източници и ако е така, при какви условия. Ако такива кредити са били отпуснати, техните общи и специални условия могат да служат като основа за измерване на ползата, която въпросните мерки са донесли на Hynix, а оттам и размера на субсидията.

(110) В настоящия случай се отбелязва, че Hynix не е могла да получи никакви търговски заеми през цялата 2000 г. и 2001 г. Средствата, които компанията е взимала назаем, са се състояли изключително от предоставяни, направлявани и гарантирани от ПК кредити. Най-големият кредитор на Hynix по време на мерките е KDB, която през декември 2001 г. ([2]) е държала 44 % от общата сума на заемите на Hynix.

(111) Преди 1998 г. Hynix е получавала кредити от френски и японски банки, включително Bank of Tokyo, Société Générale и Credit Lyonnaise. Оттогава обаче никоя от тези банки не е участвала в преструктурирането на Hynix. През 2000 г. неизплатените кредити от чуждестранни банки, включително кредитите от Citibank Seoul, са съставлявали само 5 % от общия размер на кредитите на Hynix през 2000 и 2001 г. ([2]). Оценка на ролята на Citibank се дава в съображения 130 до 133.

(112) Липсата на участие на чуждестранни банки предполага, че по-нататъшно инвестиране в Hynix би било неразумно и икономически неоправдано. Посочва се, че неизплатената част на синдикирания кредит на чуждестранни кредитополучатели, отпуснат през 1996 г. и управляван от Société Générale, на стойност от 37,5 милиарда вона е била обявена за неизпълнение на договорно задължение и през 2001 г., за кръстосано неизпълнение.

б) **Финансово участие на правителството**

i) *Коментари на страните*

(113) И Hynix и правителството на Корея (ПК) твърдят, че октомврийският пакет от 2001 г. не е бил субсидия, защото финансирането не е било предоставено от ПК. Hynix настоява, че по отношение на Citibank и Korea Exchange Bank (KEB), не е представено доказателство, което да показва, че ПК е използвало влиянието си, за да принуди банките да приемат мерките от октомври 2001 г. По отношение на Woori Bank, Chohung Bank (CHB) и Националната федерация на земеделските кооперации (NACF), Hynix се е помъчила да докаже, че притежаването на акции от страна на ПК не трябва да се смесва с държавен контрол върху кредитните решения. По-нататък се казва, че кредитните решения на всяка една от въпросните банки са се основавали на търговски съображения.

(114) KEB твърди, че ПК не е играло роля в програмите за преструктуриране във връзка с търговските решения на банката. Банката е настоявала, че ПК няма специално право, било то по договор или по силата на корейския закон, което би му позволило да блокира търговските ѝ решения или да окаже влияние върху тях. Според KEB същото се отнася и до Службата за финансов надзор (FSS). Във връзка с препоръките на ръководството на FSS за стопанските операции на KEB се казва, че тези действия попадат в обхвата на обикновената дейност, по силата на Закона за банковото дело и Наредбите за банковите операции, и не следва да се разбират като някакъв вид намеса или участие от страна на FSS или на друг орган за финансов контрол.

(115) Woori Bank настоява, че независимо от положението му на най-голям акционер, на ПК е било забранено да упражнява влияние върху процеса на взимане на решения на Woori Bank.

(116) CHB настоява, че ПК не оказва пряко или непряко влияние върху нейните управленски дейности. Дори Корейската корпорация за застраховане на влоговете KDIC (КДИК) да държи значителен дял от CHB, за CHB се твърди, че остава търговска банка и че решенията ѝ се взимат на базата на чисто търговски съображения. Твърди се, че Меморандумът за разбирателство, споменат във временния регламент, засяга само различните мерки за преструктуриране, наложени от ПК в отговор на финансовата криза от 1997 г.

([1]) Доклад на Сондърс, стр. 20—21.
([2]) Бизнес план на Hynix за 2001 г., подаден до ФСК, 21 март 2002 г.

(117) Hynix и CHB също така твърдят, че други банки (Industrial Bank of Korea (IBK), Seoul Bank, Kwangju Bank и Kyongam Bank), в които ПК също е държало значителен дял, не са участвали в октомврийския пакет мерки от 2001 г., и това показва, че ПК не се е месило в стопанската дейност на никоя от тези банки.

(118) NACF настоява, че е била създадена с цел подобряване на икономическия, социалния и културния статус на фермерите и качеството на живота им. Законът не разрешава на Корейската корпорация за застраховане на влоговете (KDIC) да участва във взимането на решения в NACF, в качеството си на привилегирован инвеститор. Нейните задължения не включват изпълнение на цели на държавната политика.

(119) Citibank Seoul отрича да е била по какъвто и да било начин с ПК и обяснява, че е участвала в проучваните мерки само в преследване на търговски интереси.

ii) *Оценяване на коментарите*

(120) Посочва се, че е направено временното заключение, въз основа на принципите изложени в съображения 10 до 14 по-горе, че KDB е държавен орган. Що се отнася до другите банки, за тях не се смята, че са държавни органи, но се приема, че ПК им е наредило да приложат въпросните мерки.

(121) По отношение на демонстрирането на дирижиране, фактът че ПК е било единственият или най-големият акционер в някои от банките е важен момент, който трябва да се вземе под внимание при оценяване на положението. Размерът на дяла във владение на ПК или други акционери определя степента, до която те могат да влияят върху процеса на взимане на решения, изложен в корпоративния закон и устава на съответната компания. В това отношение е важно позоваването на Указ № 408 на корейския министър-председател, приет през ноември 2001 г., отнасящ до управленските отговорности на компаниите, в които правителството е акционер. Независимо, че член 6 на Указа подчертава колко важно е на такива компании да се позволява да се управляват самостоятелно, той определено позволява на държавата да упражнява пълните си права на акционер.

(122) Официалната информация сочи също така че държавата, в качеството си на мажоритарен акционер, може да назначава директори на финансовите институции. Като такъв, ПК редовно предлага кандидатури или упражнява влияние в избора на главен изпълнителен директор и други членове на ръководството на банката [1]. Затова чрез правото си на гласуване ПК е в състояние да окаже влияние върху дейностите на KEB, Woori Bank и CHB, където то е най-големият акционер. Така например, официалната информация сочи, че държавата е повлияла върху решението за смяна на Главния изпълнителен директор на KEB след лошите резултати при Hynix и някои компании издаващи кредитни карти [2].

(123) Трябва също да се отбележи, че във временния регламент не се разчита единствено на това, че ПК е акционер, за да се докаже, че е дирижирало дейността на банките. В съображения 88 до 98 от временния регламент се дават подробни обяснения за всяка банка по отношение на основанията, поради които се приема, че ПК е направлявало действията във връзка с мерките от октомври 2001 г. В допълнение към обясненията дадени във временния регламент, тези данни са потвърдени и от допълнителна информация, част от която е получена след публикуване на временните мерки.

(124) Както се обяснява в съображения 32, 42 и 43, в информацията се съдържат доказателства, че ПК директно е инструктирало финансовите институции във връзка с някои от разглежданите мерки. Информацията също така показва, че FSS е участвала в мерките и че ПК е заставило тези институции да участват в някои мерки, като ги е заплашило, че ще попречи на дейността им [3]. Отбелязва се, че Комисията в няколко случая е попитала ПК и въпросните банки за такова участие, но въпреки това всички страни последователно са отричали каквото и да било държавно участие във връзка със споменатите мерки.

(125) На 3 август 2001 г., малко преди въвеждане на мерките от октомври 2001 г., на среща семинар на Асоциацията на редакторите на вестници и радио и телевизионни предавания, заместник министър председателят на Корея заявява, че в случай че групата на кредиторите не е в състояние да разреши въпроса с Hynix, ПК ще излезе с бързо решение. Ако групата на кредиторите не може да вземе решение за допълнително финансиране на Hynix, финансовите власти ще трябва да решават.

---

[1] Доклад по проверка на частни финансови експерти, среща 1, точка 2; среща 2, точка 6; среща 4, точка 9; среща 5, точка 11.

[2] Доклад по проверка на частни финансови експерти, среща 1, точка 2; среща 2, точка 6; среща 4, точка 9.

[3] Във връзка с даденото на банка KorAm нареждане да участва в закупуването на конвертируеми облигации през юни 2001 г., Korea Times, 21 юни, 2001 г.; във връзка с даденото на Korea First Bank нареждане за участие в Облигационната програма на KDB, Far Eastern Economics Review, 15 февруари 2001 г.

(126) Във връзка с аргумента на KEB, че ПК няма законно или договорно право да влияе върху търговските ѝ решения се отбелязва, че заключенията във временния регламент за извършваното направляване и намеса от страна на ПК не са били направени на базата на такива договорни или законни права. Данните по този въпрос определено сочат как правителството на Корея е използвало силата си да направлява по-ловко KEB, например, чрез положението си на привилегирован акционер. Освен това, временните заключения по този въпрос се потвърждават от новите данни, получени след публикуване на временния регламент, от които се вижда, че министрите от ПК са се намесвали и са инструктирали KEB по отношение на някои от проучваните мерки — виж съображения 32, 42 и 43.

(127) Що се отнася до FSS и FSC, данните получени от момента на въвеждане на временните мерки също показват, че FSS е участвала във взимане на решенията по мерките за финансиране на Hynix, например, писмото от корейските министри до KEB, упоменато в съображение 126 по-горе. Във връзка с ролята на FSS/FSC в извършването на дейности за контрол върху провеждащото се преструктуриране на KEB, официалната информация показва, че FSC е одобрила увеличаването на пределния размер на кредитиране от страна на KEB — факт, който е бил в противовес на плана за преструктуриране, изискващ намаляване на прекомерната експозиция към Hynix. Освен това, значителна сума от размяната на дълг срещу дялов капитал на Hynix не е била включена във финансовите отчети на KEB при изчисляване на загубите по неизправните заеми. Следователно, коментарите на KEB по временния регламент не са предоставили никакви нови съществени доказателства, които биха променили оценката, направена в съображения 90—91 от временния регламент. Затова тези заключения се потвърждават.

(128) Що се отнася до NACF, в съображения 96 до 98 от временния регламент се обясняват основанията, на които е направен временният извод, че NACF е била направлявана от ПК в участието в мерките от октомври 2001 г. Независимо, че формата на NACF като федерация на кооперативи е напълно призната, нейните кооперативни цели за подобряване на икономическия, социалния и културния статус и качеството на живота на фермерите са също и цели на икономическата политика за подкрепа на селското стопанство. Отбелязва се също, че NACF е управлявана съвместно от Министерство на финансите и икономиката и Министерство на селското стопанство и горите. Тя има специални функции като банка за осъществяване на политиката на селското стопанство, като например прилагане на аграрната политика на Корея и предоставяне на средства от ПК за селскостопанския сектор. Новият закон за земеделските кооперации от август 1999 г., който предвижда, че при необходимост ПК ще предоставя помощ/подкрепа (член 9), позволява на ПК да държи дял от собствения ѝ капитал (членове 147 до 151) и дава възможност на NACF да издава Облигации за финансиране на селското стопанство, като изисква от ПК да ги гарантира (членове 153 и 156). Кредитният рейтинг 8 ([1]), който NACF дава на Hynix по време на мерките, не оправдава предоставянето на допълнително финансиране на Hynix. Коментарите на NACF по временния регламент не дават никакви нови съществени доказателства, които биха променили оценката, направена в съображения 96 до 98 от временния регламент. Затова тези заключения се потвърждават.

(129) Що се отнася до Woori Bank и Chohung Bank (CHB) ([2]), в съображения 88 и 89 от временния регламент се обясняват причините, въз основа на които е направен временният извод, че Woori Bank и CHB са били направлявани от ПК по посока участието им в мерките от октомври 2001 г. ([3]). Тези изводи за извършвано направляване се потвърждават от информацията, получена след налагане на временните мерки и упомената в съображения 91 до 94, 124 и 125. Woori Bank и Chohung Bank не са предоставили никакви нови доказателства в коментарите си, които биха променили заключението на Комисията, изложено в съображения 88 и 89 от временния регламент. Затова тези заключения се потвърждават.

(130) Що се отнася до Citibank, както се обяснява в съображения 93 и 95 от временния регламент, тя не е сътрудничила изцяло в разследването. При тези обстоятелства данните във връзка с участието ѝ във финансовия пакет за Hynix са установени в съответствие с член 28 от базовия регламент, а именно, въз основа на наличните факти.

(131) По отношение на ролята на Citibank като заемодател в това разследване трябва да се посочи, че липсата на сътрудничество от нейна страна е попречило за получаването на надеждна информация за точните функции и практики на Citibank във връзка с финансовия пакет предоставен на Hynix. Затова твърденията на Citibank, че не е действала под нарежданията на ПК, не можаха да се потвърдят чрез

([1]) При скала от 1 до 10.

([2]) ПК е било 100 процентов собственик на Woori Bank (Woori Bank) и 80 процентов собственик на CHB (Chohung Bank).

([3]) Отбелязва се също, че във вътрешен документ на Woori Bank, в който се препоръчва участие в мерките от октомври 2001 г., се казва следното:„Ако се стигне до назначаване от съда на синдик по управление на имуществото на Hynix или до ликвидация на дружеството, ефектът върху националната икономика ще бъде огромен. Дружеството отговаря за 4 % от общия износ и 150 000 работници, включително самото дружество и неговите дъщерни и асоциирани предприятия.“ Това показва, че са били взети под внимание съображения от обществен интерес.

съответния отговор във въпросника и последващото посещение. Същото се отнася до практиките на кредитиране на Citibank. Трябва да се отбележи също, че отказът на сътрудничество от страна на Citibank значително възпрепятства разследването не само по отношение на установяване на точните функции на Citibank във връзка с ролята ѝ на заемодател, но също и по отношение на ролята ѝ като финансов съветник на Hynix. Поради отказът на сътрудничество, истинският статус на Citibank по отношение на Hynix, както и характерът и силата на връзките ѝ с ПК, остават неизвестни. Значението на сътрудничеството и посещенията за проверка се вижда от факта, че по отношение на някои други банки замесени в случая, именно сътрудничеството и проверката са помогнали да се направят окончателни заключения за връзките между тях, Hynix и ПК. Онова, което разследването обаче е установило, благодарение на информация предоставена от други страни, е че Citibank е била централна фигура в дискусиите между ПК, Hynix и другите страни, участващи в това дело. Още повече, Hynix е заявила, че Citibank не трябва да сътрудничи в разследването, защото „такова разкриване може да разгласи информация, отнасяща се до себестойността, финансите или счетоводството на Hynix“. Нека си припомним, че по време на тази намеса, ПК е мажоритарен собственик на Hynix чрез банките.

(132) При тези обстоятелства окончателните заключения трябваше да се базират на наличните факти по отношение на това дали Citibank, в качеството си на заемодател, е действала по нареждане на ПК и дали изгодата за Hynix се е равнявала на пълния финансов принос на Citibank за Hynix. В това отношение неоспорим факт е, че за разлика от другите участници в тези мерки, първата намеса на Citibank като банка кредитираща Hynix е през януари 2001 г., когато финансовото състояние на Hynix е вече достатъчно влошено, за да се възпре финансово замесване на банките. Рейтингът, който самата Citibank дава на Hynix през октомври 2001 г. е D „съмнителна“. Независимо от това Citibank е предоставила финансиране на Hynix. Citibank беше помолена да обясни общата си политика на кредитиране и дали е нормално да предоставя финанси на съмнителни компании. Както вече се посочи, Citibank не даде никакви подробности, които биха обяснили мотивите ѝ за участие в мерките — обект на разследването.

(133) Що се отнася до направляването, осъществявано от ПК, официалната информация сочи, че между ПК, Hynix и Citibank е имало доста стабилни връзки. За ПК и Citibank те надхвърлят границите на проучваните заеми. Тези връзки могат да се тълкуват по два начина. Първо, като показател за това, че Citibank може да е имала търговски причини за предоставяне на финанси на Hynix или, както се споменава от една от страните, те биха могли да се тълкуват като поставяне на Citibank в уязвима позиция по отношение на упражнявано от ПК дирижиране. Поради липсата на сътрудничество не беше възможно да се установи дали Citibank е действала по принуда или в съответствие с нормалната си делова практика. В това отношение нека си припомним, че причината за отказа на сътрудничество е била с цел да се попречи на достъпа до данни за себестойността, финансите и счетоводството на Hynix. При липса на друго обяснение, може логично да се приеме, че данните, с които разполага Citibank, са показател за това, че не е имало комерсиални причини за предоставяне на въпросното финансиране и че то е дадено по нареждане на ПК. Това е също причината, посочена в жалбата. В допълнение, както се обяснява в съображение 94 от временния регламент, Citibank е била в необичайно близки и симбиотични отношения с ПК от 1967 г., когато ѝ е било дадено правото да работи в Корея. Тези тесни взаимоотношения между ПК и Citibank се виждат в ролята, която Citibank играе в подпомагане на ПК да се избави от корейската финансова криза през 1997 г. През 1998 г. Citibank ръководи и успешно приключва преструктурирането на дълга на Корейската банка, възлизащ общо на 21,75 милиарда щатски долара. Още повече, Citibank е помогнала на ПК и на свързаните с правителството институции да получат достъп до капиталовите пазари по време на корейската финансова криза чрез успешно поръчителство за глобално предлагане на облигации на стойност 4 милиарда щатски долара. Всички тези факти потвърждават, че Citibank е в много тесни взаимоотношения с ПК. Въз основа на тези факти и на отказа на Citibank да даде достъп до информацията ѝ на разположение, не предоставяйки никаква друга информация, която може да се удостовери, заключението, което се прави в съответствие с член 28, параграф 6 от базовия регламент, е че корейското правителство е било замесено и е наредило на Citibank да осигури въпросното финансиране.

(134) Във връзка с твърдението, че не всички банки, в които ПК е държало значителен дял, са участвали в мерките от октомври 2001 г., и че това е опровергало намесата на ПК като регулатор, се отбелязва, че по време на прилагане на мерките Kwangju Bank и Kyongam Bank са щели да се обединят с финансовия холдинг Woori Financial Holding. Тъй като по време на преструктурирането през октомври 2001 г., Woori Bank е била една от основните банки кредитори, обяснимо е, че не е било необходимо Kwangju Bank и Kyongam Bank да участват поотделно в мерките. Същото се отнася и до Seoul Bank, която правителството на Корея е смятало да продаде на Hana Bank, следвайки препоръките на МВФ. В очакване на тази продажба, повишаването на спекулативните кредити в счетоводните книги на Seoul Bank не се е считало за изгодно.

(135) За Промишлената банка на Корея (IBK) се отбелязва, че е специализирана банка, чието правомощие е да насърчава развитието на малките и средните предприятия. Нейните дейност е гарантирана от ПК. Чрез отпускане на допълнително финансиране за Hynix, IBK би превишила правомощията си по много очебиен начин, който би бил изключително труден за обясняване. Всъщност, чрез отпускане на акцептен кредит (документи срещу кредит, подкрепен с акцепт) и участие в закупуването на конвертируеми облигации свързано с Hynix, IBK вече е надхвърлила официалните си пълномощия и по-нататъшната експозиция към голяма компания в затруднено положение не би съответствало на целите на нейната политика.

в) **Изгода, която носят мерките**

(136) KEB, Woori Bank, CHB, NACF и Citibank Seoul твърдят, че са участвали в пакета мерки от октомври 2001 г., тъй като са искали да увеличат максимално степента на възстановяването си от заемите, които вече са отпуснали на Hynix. Те са приели, че стойността на Hynix като действащо предприятие е по-висока от непосредствената ликвидационна стойност. Те твърдят, че участието им в пакета мерки от октомври 2001 г. се е определяло на базата на кредитната им оценка на Hynix, подкрепена от анализ на външни консултанти. Трябва да се обърне внимание обаче, че Hynix е отказала да предостави копие от анализа, определящ ликвидационната стойност, аргументирайки се с това, че информацията е поверителна. Затова не е имало възможност да се оценят истинските ѝ качества, а окончателните изводи в тази връзка са направени в съответствие с член 28 от базовия регламент.

(137) Отбелязва се също, че решението на тези банки да участват в мерките не съответства на собствената им оценка на състоянието на Hynix, и по-специално на кредитния рейтинг, който са дали на компанията. Оценката, дадена от въпросните банки за Hynix по време на мерките се е движела между „компания, към която е нужна предпазливост“ и „съмнителна“ компания. Не е дадено задоволително обяснение на това защо, независимо от критичното положение на Hynix, те все пак са решили да продължат да я подкрепят финансово.

(138) Посочва се, че акционерите на независими банки действащи по пазарни принципи, са поискали от банките да оценят вероятността за погасяване на заемите, които дават, за да решат на тази основа дали да отпускат заеми или не. От тези банки се изисква да следват обективни критерии при отпускане на кредити и да отговарят пред акционерите в случаи на загуба, както е случаят със заемите на Hynix. По отношение на банките участвали в мерките от октомври 2001 г., нещата могат да се обяснят само с факта, че онези, които са взимали решението, са били предпазени от такива последици, поради голямата собственост на ПК в тях и фактическия контрол върху решенията за отпускане на кредити. Трудно е също да се обясни аргументът, с който се защитават достойнствата на продължителното финансиране на компания потънала в дългове, като се има предвид, че банките едновременно са разменяли дълг срещу собствен капитал, осигурявали са ново финансиране и също са правели провизии за загуби за кредитите на Hynix. Това се е базирало на опита им от 2001 г., когато Hynix не е обслужвала дълговете си, както се обяснява в съображение 88. Това ясно показва, че независимо че са знаели, че няма да възстановят средствата си от финансирането, банките са предоставили такова. Това не съответства на практиките на даване на заеми, базирани на търговски съображения.

(139) Hynix и ПК твърдяха, че кредитният рейтинг на Hynix като компания, която „избирателно не изпълнява задълженията си“, е бил само следствие от програмата за преструктуриране и не трябва да се взима под внимание от банките.

(140) Всъщност този аргумент не почива на никаква основа. Не е разумно да се настоява, че кредитният рейтинг на фирма не е определящ фактор за потенциалните инвеститори. Освен това, самият рейтинг е по-важен от причините за него. Всеки потенциален инвеститор, който възнамерява да инвестира в дадена компания, проучва рейтинга ѝ. В допълнение, следвайки логиката привеждана от Hynix, рейтингът на компанията би трябвало да се е покачил след прилагане на мерките за преструктуриране през октомври 2001 г. Това обаче не се е случило и компанията е останала с рейтинг „изборно неизпълнение на задължения“. Такава е и до днес. Ясно е, че агенциите за определяне на рейтинга са разгледали цялостното състояние на Hynix и инвеститорите, действащи при пазарни условия, биха взели под внимание или е трябвало да вземат под внимание кредитния рейтинг на Hynix по време на прилагане на мерките през октомври 2001 г.

г) **Изчисляване на субсидията**

i) *Коментари на страните и оценяване на коментарите*

(141) Във връзка с изчисляване на субсидията Hynix повдига пет въпроса в коментарите си. На първо място, компанията е настоявала, че размяната на дълг срещу собствен капитал не трябва да се включва в изчисляване на субсидията. Освен това сумата на суапа дълг срещу дялов капитал, възлизаща на 2,994 трилиона вона, е включвала кредитите на всичките 15 банки, а не само на шестте банки, за които се е установило, че предоставят субсидия. Затова делът на банките, които не са предоставяли субсидия трябва да се извади от общата сума на размяната (суапа) на дълг срещу дялов капитал. Този въпрос е бил повдигнат също от ПК и от Shinhan Bank.

(142) След проверката на този въпрос е направено заключението, че делът на банките, които не са участвали в мерките „Опция 1“, т.е. правото да се купуват или продават финансови инструменти за даден срок на определена цена, наистина ще трябва да бъде изваден от сумата. Според официалната информация, сумата, която следва да се приспадне, е 511 милиарда вона. Общата сума на въпросния суап, разглеждан като субсидия, е съответно коригирана на 2,483 трилиона вона.

(143) Вторият въпрос повдигнат от Hynix е, че стойността при продължаване на срока на действие на дълговите задължения и намаляване на лихвените проценти 1,586 трилиона вона, не е точна, тъй като тя включва предполагаемото опрощаване на дълг и намаляване на лихвен процент на банки, за които не е установено, че дават субсидия. Следователно, делът на тези банки трябва да се приспадне от общата сума. Този въпрос е повдигнат също от Shinhan Bank.

(144) Отбелязва се, че в този пункт на изчисляване на субсидията има грешка. Според официалната информация, сумата на заемите, за които срокът на действие на заема се удължава, е 1,825 трилиона вона.

(145) На трето място, Hynix твърди, че методът за разпределение на субсидията е неправилен. Тъй като пакетът мерки от октомври 2001 г. се отнася само до последните три месеца на 2001 г., това трябва да се вземе под внимание при разпределяне на ползата от тях във времето.

(146) Субсидията, предоставена на Hynix в контекста на пакета мерки от октомври 2001 г., е еднократна. Сумата на компенсационната (изравнителната) субсидия е изчислена в съответствие с член 7, параграф 3 от базовия регламент, чрез разпределяне на сумата за период от време, който отразява нормалния срок на амортизация на основните фондове (активи) във въпросната индустрия. Според буква Е, а), ii) от насоките разпределението се извършва чрез прилагане на метода на равномерното начисляване на амортизацията, което води до еднакви части от субсидията за всяка година, една от които е периодът на разследване.

(147) Препоръчваният от Hynix метод не е приемлив, тъй като би довел до изкуствено намаляване на изгодата от субсидията. Ако разпределянето на сумата на субсидията е започнало през октомври 2001 г., митото би било в сила за по-дълъг период от време, отколкото при изчисляване по нормалния метод, посочен в насоките, т.е. началото на периода на разследване. Методът, споменат от Hynix, също така би довел до положение, при което всяка еднократна субсидия, отпусната през периода на разследване, би имала свой отделен период за плащане на изравнително мито. Това би било невъзможно да се приложи. В допълнение, ако числителят, т.е. субсидията, е покривал само три месеца, а знаменателят, т.е. оборотът на получателя, е щял да бъде намален, за да покрие съответния период. В този случай, взимайки предвид ниското равнище на продажбите по отношение на стойността през последното тримесечие на 2001 г., това би могло да увеличи размера на субсидията „по стойност“. По тези причини няма основания за промяна на метода за разпределение, използван във временния регламент. Затова заключенията, направени в съображение 108 на временния регламент за разпределението на субсидията във времето, в съответствие с насоките, се потвърждават.

(148) Четвъртият довод на Hynix беше, че лихвените проценти, добавени към сумата на субсидията, са били грешно изчислени. Лихвеният процент е трябвало само да бъде добавен за последните три месеца на 2001 г. — от октомври до декември, тъй като това е периодът, през който Hynix се ползва от изгодата.

(149) Разсъждението, с което аргументът на Hynix във връзка с разпределението на субсидията през годините се отхвърля в съображение 147, е приложимо и тук. Чрез линейния метод изгодата от всички еднократни субсидии, получени през периода на разследване, се разпределя поравно през годините, през които следва да се разпределят. Според точка F, (а), ii) от Насоките, към тази сума се добавя годишният търговски лихвен процент, с цел да се получи равен знаменател за лихвения процент за всичките случаи. Тъй като субсидията се разпределя поравно през годините, лихвеният процент следва същия метод — за всички части на субсидията, получени при равномерното ѝ разпределение през годините, се начислява еднакъв лихвен процент. Всеки въпрос, свързан с избиране на точния момент за помощта, намира обяснение с факта, че субсидията се разпределя върху продажбите през цялата година, с оглед да се определи размера ѝ. По тези причини няма основания за промяна на метода на изчисляване на лихвения процент, използван във временния регламент. По този начин се потвърждават заключенията за изчисляване на лихвения процент в съответствие с насоките, изложени в съображение 108 от временния регламент.

(150) Във връзка с размера на субсидиите, подлежащи на изравняване, Hynix твърди, че сумите на субсидията трябва да се разпределят върху консолидирания оборот на Hynix, вместо върху оборота на Hynix Semiconductor Inc., тъй като субсидията е донесла изгода за Hynix и всичките ѝ дъщерни предприятия.

(151) Практиката на Европейската общност в разследвания на случаи на субсидиран внос е да разпределя субсидиите върху оборота на проучваната компания. Компанията се определя като отделна счетоводна единица. Това е важно, тъй като разследването е насочено към субсидии отпуснати в страната износител, които носят изгода за определен продукт или продукти. Разследващите органи проучват и проверяват само информацията, свързана със съответния продукт в страната износител. Европейската общност не счита консолидирания оборот за подходяща база, тъй като той не е свързан с конкретния продукт и често включва дъщерни предприятия, намиращи се извън страната износителка, които не са обект на разследването. Посочва се, че в настоящия случай всички дъщерни фирми на Hynix, включени в консолидирания оборот, се намират извън границите на Република Корея.

(152) По тези причини, сумата на субсидията следва да се разпредели върху оборота на Hynix, като по този начин заключението по въпроса, направено в съображения 67 и 108 на временния регламент, се потвърждава.

ii) *Окончателни заключения по въпроса за изчисляване на субсидията, получена вследствие на мерките от октомври, 2001 г.*

Нов заем

(153) В съображение 105 от временния регламент заемът от 658 милиарда вона временно се приема за помощ, в съответствие с раздел Д, буква б), v) от насоките, тъй като лицата, отпускащи заема, не са очаквали сумата му да бъде възстановена по времето когато са го отпускали. През октомври 2001 г. кредитният рейтинг на Hynix е бил „компания, която изборно не изпълнява задълженията си“. За нея има документирана информация, че не е обслужвала дълга през 2001 г. и че задълженията ѝ са надхвърляли шест пъти собствения ѝ капитал. В съответствие с член 6, параграф б от базовия регламент, на финансовия пазар не е имало алтернативни източници на финансиране и по време на процедурата Hynix никога не е навела на мисълта за такава възможност. При тези обстоятелства за въпросните банки сигурно е било очевидно, че парите им няма да бъдат възстановени. Следователно изгодата за Hynix и размерът на субсидията подлежаща на компенсиране (изравняване), е сумата на заема, възлизаща на 658 милиарда вона. Затова заключението, направено в съображение 105, във връзка с размера на подлежащата на компенсиране субсидия, се потвърждава.

Удължаване на сроковете на кредита и намаляване на лихвения процент на останалите кредити

(154) Във връзка с оценяване на ползата и размера на субсидията, отпусната чрез револвиране на дълга и удължаване на срока на падежите, на първо място се отбелязва, че според официалната информация, револвирането на дълг се приема за нов заем в Корея. Затова оценката на положението следва да бъде като тази при нов заем. В такива случаи, решаващи критерии са финансовото състояние на компанията и историята на плащанията ѝ. При положение, че при удължаване на погасителния срок банките са били наясно, че няма да възстановят сумата на заема си, независимо от удължаване на погасителния срок, заемът, чийто срок за изплащане е удължен, се счита за субсидия, както би се считал нов заем при същите условия.

(155) В настоящия случай, погасителните срокове на заемите се удължават с три години. Както се обяснява в съображение 107, състоянието на Hynix през октомври 2001 г. е било толкова тревожно, че никоя от финансиращите банки не е имала основания да вярва, че ще си възстанови парите. Поради това изключително критично състояние на Hynix, подходящ метод за изчисляване на размера на субсидията е приемането на удължените погасителни срокове като помощ.

(156) Друга възможност за изчисляване размера на субсидията е чрез сравняване на лихвения процент, който компанията действително плаща за отпуснатия кредит, с размера, който се предполага да плаща в случай, че ѝ се удължи срока на погасяване. Посочва се, че обикновено лихвеният процент се увеличава в случай на удължаване на погасителния срок. Това отразява засиления риск за заемодателя и факта, че е необходимо да бъде компенсиран за удължаване на срока. Причината, поради която този метод не е подходящ в настоящия случай обаче е фактът, че за компании изпитващи огромни затруднения не съществува надеждна пазарна база, която да се използва за сравняване на лихвени проценти: заемодателят има право да начислява какъвто пожелае лихвен процент, в случай че реши да удължи срока на погасяване на кредита за такъв кредитополучател, вместо да изпълни искането му да го направи срочен. Може да се използват дори лихвени проценти с безкрайна величина.

(157) В настоящия случай лихвеният процент е бил сведен до 6 % за всички кредити, чийто срок на погасяване е бил удължен. Това е изключително нисък процент като се има предвид, че синдикираният кредит, отпуснат на Hynix през януари 2001 г., когато компанията е имала рейтинг BBB–, е бил почти с 13 % лихвен процент. Като се вземе под внимание факта, че през октомври 2001 г. на Hynix е даден рейтинг SD (селективно неизпълнение на задълженията), и че за търговските банки е нормална практиката да увеличават лихвения процент в случай на удължаване на срока на кредита, може да се направи заключението, че един нормален заемодател отпускащ търговски кредит спокойно би могъл да използва лихвени проценти с безкрайна величина, ако изобщо реши да разгледа въпроса за удължаване на погасителния срок при такива обстоятелства. Hynix не би могла да понесе стойността на такъв лихвен процент. Тъй като всички официални доказателства сочат, че Hynix не е имала други източници на финансиране на финансовия пазар, освен мерките от октомври 2001 г., сумата от 1,825 трилиона вона на кредитите, чийто срок на погасяване е бил удължен, се приема за помощ (субсидия), в съответствие с член 6, параграф б от базовия регламент и раздел Д, буква б), v) от насоките. Следователно, ползата за Hynix и размерът на субсидията подлежаща на изравняване е сумата на кредитите с удължени срокове за погасяване, възлизаща на 1,825 трилиона вона.

(158) Отбелязва се, че правилността на заключението се потвърждава от събитията, които са се случили впоследствие извън периода на разследване през 2002 г. През юни 2002 г. Chohung Bank (CHB) заделя резерви за загуби, равняващи се на 80 % от експозицията си към Hynix и планира до края на 2002 г. да направи пълно провизиране за експозицията си към Hynix ([1]). Други банки кредитори на Hynix също са увеличили резервите си за загуби от заеми от 80 % на 100 % за неизплатените кредити на Hynix, ясно показвайки че сумите от кредитите на Hynix са невъзстановими ([2]). Следващото провизиране за гарантиране на ликвидността на Hynix, което се извършва през декември 2002 г. — само малко повече от година след мерките от октомври 2001 г., потвърждава тези предвиждания. Дълг от допълнителни 1,9 трилиона вона е разменен срещу собствен (дялов) капитал през декември 2002 г. Посочва се, че сумата на дълг, чийто срок на погасяване е удължен през октомври 2001 г., е почти равен на тази сума — 1,825 трилиона вона.

Размяна (суап) на дълг срещу собствен капитал

(159) В съображение 105 от временния регламент се решава размяната на дълг срещу собствен капитал да бъде считана за помощ (субсидия), според раздел Д, буква б), v) от насоките, тъй като никой пазарен инвеститор не би инвестирал в акциите на Hynix по време на мерките. В допълнение, направляваните от ПК банки също са опростили неизплатен дълг на Hynix на същата сума.

(160) Според член 5 от базовия регламент сумата на субсидиите, подлежащи на компенсиране, следва да се изчислява във връзка с изгодата за получателя, която се установява през разследвания период на субсидиране. Отбелязва се, че размяната на дълг срещу дялов капитал е била незабавно заведена във финансовите отчети на Hynix за 2001 г., като така е премахната значителна сума от дълга на компанията. Следователно е логично е да се направи изводът, че изгодата за Hynix се е равнявала на пълната сума, с която е бил намален дългът на компанията. Незабавното финансово подобрение се е равнявало на тази сума — факт, който може да доведе до редица благоприятни последици, като например, премахване на разхода за обслужване на дълга и използване на спестените пари за инвестиции. Същото важи дори когато намесата на банките се разглежда като един вид вливане на собствен капитал. Ползата за Hynix е пълният размер на този капитал.

(161) Освен въпроса за ползата, която мярката е донесла на Hynix, положението трябва да се анализира също от гледна точка на банките, които са трансформирали заемите си в дялов капитал в сделката. Според раздел Д, буква е), i) и ii) от насоките, държавното осигуряване на дялов капитал не се счита за носещо изгода, освен ако инвестиционното решение не се приеме за несъответстващо на обикновената инвестиционна практика на частните инвеститори във въпросната държава износителка. Критерият за оценка на изгодата е дали частен инвеститор би вложил пари в компанията в същото положение, в което правителството е осигурило дялов капитал.

(162) Посочва се, че рейтингът на Hynix е бил на „компания със селективно неизпълнение на задълженията“ и че финансовото ѝ състояние е било критично. Освен това, цените на динамичната памет с произволен достъп (DRAM) започват рязко да спадат през юни 2001 г., като спадът продължава и през октомври 2001 г. те са на възможно най-ниското си равнище. Цената на акциите на Hynix също спада със 72 % от юни до септември. Това развитие на нещата точно преди мерките от октомври 2001 г. показва ясно, че инвестирането в акции на Hynix е било изключително рисковано и е имало вероятност да доведе до значителни загуби. При тези обстоятелства може да се направи заключението, че никой нормален инвеститор в пазарни условия не би инвестирал в акциите на Hynix през октомври 2001 г.

(163) Според раздел Д, буква е), vii) от насоките, осигуреният капитал може да се приеме като помощ, при което правителството не е възнамерявало да получи възвращаемост върху инвестицията и фактически е дало прикрита субсидия на въпросната компания. В настоящия случай направляваните от ПК банки опрощават на Hynix значителна сума от неизплатените им кредити — мярка, която според раздел Д, буква б), v) от насоките, се счита за помощ. Тази мярка е донесла изгода на Hynix, която се равнява на сумата на опростените заеми. Фактът, че банките са получили дялов капитал в сделката не променя тази оценка, тъй като, вземайки предвид положението на пазара и на Hynix по време на прилагане на мерките, никой друг инвеститор не би купил акции на Hynix, а при тези обстоятелства банките не са могли да очакват, че ще получат възвращаемост върху инвестицията.

(164) Поради обяснените по-горе причини, сумата на размяната (суапа) на дълг срещу дялов капитал, осигурена от направляваните от ПК банки, се приема за субсидия по силата на членове 6, букви а) и б) от базовия регламент и раздели Д, буква е), v) и vii) от насоките. Ползата, която тази мярка донася на Hynix, и сумата на подлежащата на компенсиране субсидия, е равна на сумата на суапа дълг срещу капитал, предоставена от направляваните от ПК банки, възлизаща на 2,483 трилиона вона.

([1]) На 18 септември 2002 г. обаче UBS Warburg заявява, че може да се окаже невъзможно да се избегне допълнителна бъдеща експозиция, като се вземе предвид големият дял на собствеността на ПК в банката.

([2]) Korea Times, 25 ноември 2002 г.

(165) Точността на това заключение се потвърждава от събитията, случили се впоследствие през 2002 г., след периода на разследването. През декември 2002 г. банките кредитори на Hynix за трети път в рамките на две години правят провизия за гарантиране на ликвидността на компанията. Мерките включват револвиране на дългове от 3,2 трилиона вона и размяна на дълг срещу дялов капитал на стойност 1,9 трилиона вона. Общите задължения на Hynix се увеличават на повече от 7,9 трилиона щатски долара, независимо от предишните две провизии. По плана за намаление на отчетната стойността на активите, всеки 21 дяла се обединяват в 1 дял. Това се прави с цел да се намали ерозирането на капитал на приблизителна сума от 22 трилиона вона, причинено от натрупване на дефицит и отстъпка от номиналната стойност на акциите ([1]). Банките посочват, че вече са заделили резерви за загуби от кредити, равняващи се на 80 % до 100 % от кредитите предоставени на Hynix ([2]). Това положение, и по-специално степента на намаление в отчетната стойност на капитала 21:1, ясно показва, че собственият капитал на Hynix може да се смята като капитал без стойност и че инвестирането в него е загуба.

(166) Изчисляването на размера на субсидията е преразгледано на базата на направените от страните коментари и на новата информация, която е дала повод за променяне на временните заключения във връзка с някои от проучваните мерки. За да се избегне двойно пресмятане, субсидиите, които са били включени в мерките от октомври 2001 г., са приспаднати от тях. Следователно, нетният размер на субсидията от мерките през октомври 2001 г. е 19,4 % *ad valorem*. Като се имат предвид също изводите в съображения 47, 80 и 98, общият размер на субсидията е:

Вид на субсидията	Отпускане на акцептен кредит срещу документи	Облигационна програма на Корейската банка за развитие	Купуване на конвертируеми облигации	Мерки, въведени през октомври 2001 г.	Общо
	5,1 %	4,9 %	5,4 %	19,4 %	34,8 %

Д. **ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ИНДУСТРИЯТА В ОБЩНОСТТА**

(167) След налагане на временните мерки не са получени никакви коментари по определението за индустрията в Общността, изложено в съображения 110 и 111 на временния регламент. Следователно се потвърждава, че двамата производители от Общността, сътрудничили през периода на разследването, които представляват 100 % от общото производство на въпросния продукт в Общността, съставляват индустрията в Общността по смисъла на член 9, параграф 1 от базовия регламент.

Е. **ВРЕДА**

1. ПРЕДВАРИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

(168) Както се обяснява в съображение 115 от временния регламент, по причини на конфиденциалност се използват индекси, когато е необходимо да се покаже развитието на тенденциите. След публикуване на временния регламент, Hynix твърди, че докато използването на индекси за описване на данните ѝ е оправдано по причини на конфиденциалност, едно обикновено разкриване на индекси във временния регламент при анализ на положението на индустрията в Общността не е позволило на Hynix да направи достатъчно сигурна оценка на състоянието на тази индустрия. Hynix още твърди, че не е имало причини за конфиденциалност, поради които да не ѝ бъдат разкрити реалните цифри за индустрията в Общността, тъй като тази индустрия включва две компании. Отбелязва се, че искането на Hynix е от общ характер, без уточняване на какви точно данни компанията би желала да прегледа, за да може да направи оценка на индустрията в Общността.

(169) Член 29, параграф 5 от базовия регламент обаче забранява оповестяване на информация, за която е поискана конфиденциалност при тълкуването ѝ, и за която е показана сериозна причина за такова конфиденциалното тълкуване. Още повече, поради това че пазарът на DRAM в Общността е силно концентриран и само няколко производители го контролират, за Hynix би било лесно да разгадае всички разкрити пред нея съвкупни цифри, за да разбере точно конфиденциалната информация за дейността на двете компании производители, съставящи индустрията в Общността. Тази информация би била от голяма търговска стойност за Hynix, а познаването ѝ от трети страни може да навреди на индустрията в Общността. Накрая, използването на индекси за показване на развитието на показателите на вредата през годините е подходящо за пазар, където има само двама производители. Тези индекси позволяват на Hynix, на базата на собственото си познаване на пазара на Общността и на информацията, съдържаща се в архивата оставена на разположение на заинтересовани страни, да анализира точно предоставената информация и да определи достатъчно точно състоянието на индустрията в Общността. Затова се смята, че искането на Hynix е неоправдано в това отношение и следователно е отхвърлено.

(170) По предварителните бележки, така както са изложени в съображения 112 до 115 на временния регламент, не бяха направени допълнителни коментари. Затова тези предварителни бележки се одобряват.

2. ПОТРЕБЛЕНИЕ В ОБЩНОСТТА

(171) Общата цифра за потреблението на въпросния продукт в Общността отговаря на общия внос плюс всички продажби в Общността, осъществени от индустрията в Общността.

([1]) Публично известяване по други важни теми на управлението, решение взето на среща на Hynix и Съвета на кредитиращите финансови институции (CFIC), 30 декември 2002 г.

([2]) Korea Times, 26 ноември 2002 г.

(172) При отсъствието на нова информация, временните заключения за потреблението в Общността, така както е описано в съображение 117 на временния регламент, се одобряват. През разглеждания период потреблението на динамични памети за четене и запис с произволен достъп (DRAMs) нараства с 316 %, както следва:

Потребление в хиляди мегабита	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г. (период на разследване)
Динамични памети за четене и запис с произволен достъп (DRAMs)	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Индекс	100	175	276	416

3. ВНОС НА ВЪПРОСНИЯ ПРОДУКТ В ОБЩНОСТТА

а) **Обем на вноса от Корея**

(173) След публикуването на временния регламент Hynix твърдеше, че обемът на нейния внос на въпросния продукт, изразен в хиляди мегабита, е нараствал много по-бавно, отколкото се описва в съображение 118 от временния регламент. Hynix заяви, че вносът и пазарният дял (виж по-долу) трябва да се базира на общия обем на продажбите (препродажбите) на въпросния продукт, който нейните дъщерни фирми в Общността осъществяват за несвързани потребители в Общността по време на разглеждания период, а не на обема на нейния внос на DRAMs, произведени в Корея. Отбелязва се, че тези препродажби, така както са съобщени от Hynix, са били значително по-високи (до 60 %) от действителния внос, също така съобщен от Hynix, през първите две години на разглеждания период. Не е дадено задоволително обяснение за това голямо несъответствие. Приема се, че вносът трябва да включва всички продажби на DRAMs, произведени от Hynix в Корея и продадени на дъщерните ѝ фирми в Общността, плюс някои по-второстепенни продажби за несвързани потребители в Общността, извършени чрез трета страна.

(174) Подкрепяна от ПК, Hynix също така твърдеше, че при установяване на тренда на нейния внос в Общността през разглеждания период, в данните за вноса ѝ е трябвало да бъде включен също вносът на въпросния продукт в Общността от LG Semicon Co., Ltd, който се извършва преди датата на сливането на тази компания с Hyundai Electronics Industries Co., Ltd (от 29 март 2001 г. Hynix). Hynix и ПК са предоставили някои специални данни в това отношение, а именно две цифри, отнасящи се до вноса, изразен в мегабити, от LG Semicon Co., Ltd през 1998 г. и 1999 г. Иначе се твърдеше, че вносът от Hynix трябва да се разглежда за целите на определяне на вредата само след датата на сливането ѝ с LG Semicon Co., Ltd през 1999 г.

(175) LG Semicon Co., Ltd обаче е била отделна юридическа личност преди Hyundai Electronics Industries Co., Ltd да я придобие от LG Electronics Inc. и свързаните с нея компании на 7 юли 1999 г. След придобиването LG Semicon Co., Ltd е преименувана на Hyundai Micro Electronics Co., Ltd, а на 13 октомври, 1999 г., тази компания се слива с Hyundai Electronics Industries Co., Ltd. Следователно придобиването на LG Semicon Co., Ltd е било нова инвестиция за Hyundai Electronics Industries Co., Ltd, без никакви последици с обратна сила върху положението ѝ на пазара. С други думи Hyundai Electronics Industries Co., Ltd, предшественица на Hynix — единствената компания, за която е установено, че е имала изгода от субсидиите, е увеличила капацитета на производството си. Нещо повече, никоя страна, включително Hynix, не е съобщила за внос от LG Semicon Co., Ltd за годините 1998 и 1999 в отговорите си във въпросника или в някаква друга представена документация и затова този внос не е потвърден от Комисията. Данните за LG Semicon Co., Ltd не могат да съставляват част от данните за субсидирания внос на Hynix. Поради посочените по-горе причини, отправеното от Hynix и ПК искане се отхвърля.

(176) Обемът на вноса от Корея, така както е описан в съображение 118 от временния регламент, е установен на базата на сумиране на надлежно проверените данни, предоставени от Samsung и Hynix в отговорите им във въпросниците. Установеният по този начин обем на вноса от Корея се увеличава с 331 % през разглеждания период. Потвърдено е, че вносът от Hynix е нараснал по-бързо — с 361 %р през разглеждания период.

(177) Дори данните за вноса на LG Semicon Co., Ltd за 1998 г. и 1999 г., които са представени специално за случая от Hynix и ПК и които не можеха да бъдат проверени, да бяха взети под внимание, те е трябвало да се добавят към обема на вноса от Корея, а не към обема на вноса от Hynix. Тогава вносът от Корея през разглеждания период е щял да нарасне с 219 %.

Внос	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г. (период на разследване)
Индекс Корея	100	128	185	319
от който:				
Индекс Самсунг	100	110	181	414
Индекс Hynix	100	194	372	461
Индекс LG Semicon	100	90	0	0
(непотвърдени данни)				

б) **Цени на вноса от Корея и Hynix**

(178) Цените на вноса са изчислени чрез използване на данни за внесените количества и стойностите, които производителите — износители в Корея са посочили в отговорите във въпросника. Тъй като след публикуване на временния регламент не са получени никакви коментари по вносните цени, временните заключения за цените на вноса, така както са описани в съображение 119 от временния регламент, се одобряват. През целия разглеждан период вносните цени са се развивали както следва:

Средна вносна цена	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г. (период на разследване)
Индекс Корея	100	105	99	23
Индекс Hynix	100	91	77	20

(179) Във връзка с временните заключения по подбиването на цената, както е описано в съображение 122 от временния регламент, Hynix и ПК твърдяха, че позоваването на факта, че за някои сделки е имало подбиване на цената, е неуместно, тъй като в съответствие с обикновената практика, конкурирането на цената се определя на базата на среднопретеглена цена. Hynix освен това настояваше, че за да се направи заключение дали нейните цени подбиват редица специфични сделки на индустрията в Общността трябва или да се направи сравнение сделка по сделка, или ежедневното сравняване, като при възможност се вземе под внимание също по кое време през деня.

(180) Базовият регламент обаче не съдържа разпоредба, която да предвижда, че подбиването на цената трябва да се изчислява на базата на средна претеглена или на друга конкретно посочена база. Съгласно член 8, параграф 3 от базовия регламент, когато ефектът от субсидиран внос се оценява по цените, трябва да се отчете дали занижаването на цените е било „значително“. В него не се посочва никакво изискване, свързано с изчисляване на маржа на подбиване на цената, нито пък се предвижда следването на специална методология в това отношение. Освен това, според същия член подбиването на цената не е единственият решаващ фактор при определяне на вредата, а по-скоро е част от цялостната оценка на вредата, нанесена върху индустрията в Общността, и тя се извършва така че да представлява насока в контекста на оценяване на вредата и причиняването ѝ.

(181) Освен това се отбелязва, че пазарът на DRAMs е много прозрачен и че се характеризира със значителна конкуренция на цените, а постоянните разходи са много високи. Доставчиците трябва да постигат достатъчни икономии на мащаба и да се опитват да поддържат пазарните дялове. Подбиване на цените става при конкретни ситуации с висока конкуренция при конкретни клиенти. Но ако даден доставчик предложи на клиент на Общността цена, която подбива цената на DRAMs продавани от производител в Общността, конкурентният натиск бързо елиминира това подбиване. Така на тези пазари големите клиенти могат да принудят конкуриращите се доставчици да посрещнат предложения на по-ниска цена. Затова е трудно да се установи подбиването на цената през определен период. Такова понижаване на цените е предотвратило повишаване на цените от страна на производителите в Общността, което в противен случай би станало.

(182) Независимо от това обаче, Комисията е установила голямо занижаване на цените, вариращо от 12 до 32 % за различните плътности на DRAM, при значителна част (41 %) от сделките на производителите в Общността, което представлява 32 % от стойността на продажбите им. За да се елиминира ефектът от рязкото спадане на цените през периода на разследване, изчисляването е направено на базата на средните месечни цени на Hynix за независими клиенти по видове продукти. Дори да са били използвани средните ежедневни цени на Hynix (по видове продукти) и да е бил взет под внимание фактът, че броят на сравнимите сделки е щял да бъде значително намален (с 38 %), пак би имало значително занижаване в посочения по-горе обхват по 29 % от общия брой на сделките на производителите от Общността. Посочва се също, че независимо от това дали при изчислението са използвани средните месечни или ежедневни цени на Hynix, делът на подбитите сделки на производителите от Общността по отношение на всички сравними сделки е останал същият, около 47 %. Отбелязано е също, че в края на предпоследното изречение на съображение 122 от временния регламент е направена машинописна грешка и препратката за продажби на Hynix трябва да се чете за продажби на индустрията в Общността. При липсата на допълнителни коментари по подбиване на цените, временните заключения направени в съображения 119 до 123 от временния регламент се потвърждават.

в) **Пазарен дял на вноса от Корея**

(183) Подкрепяна от ПК, Hynix твърдеше, че обратно на възходящата тенденция на пазарния ѝ дял, както се описва в съображение 124 от временния регламент, през разглеждания период нейният пазарен дял е намалял. Твърдението не беше потвърдено, тъй като цифровите данни за пазарния дял, предоставени от Hynix за доказване на твърдението ѝ, първоначално са базирани върху общите продажби на въпросния продукт, които дъщерните ѝ компании в Общността са направили за несвързани клиенти в Общността през разглеждания период, а не върху обема на вноса на DRAMs, произведени в Корея. След като на Hynix беше обяснено, че пазарният ѝ дял, така както е описан в съображение 124 от временния регламент, е изчислен на базата на надлежно проверени данни за вноса, които компанията сама е съобщила в отговора си във въпросника, Hynix посочи, че при установяване на тренда на пазарния ѝ дял през разглеждания период, в данните за нейния внос трябва да се включи и вносът на LG Semicon Co., Ltd, извършен преди датата на сливането на тази компания с Hyundai Electronics Industries Co., Ltd. Специално в тази връзка Hynix и ПК представиха някои данни.

(184) По причините, изложени в съображение 175 на временния регламент, това твърдение беше отхвърлено, а временните заключения за пазарните дялове, описани в съображение 124 на временния регламент, бяха потвърдени.

(185) Дори данните за вноса на LG Semicon Co., Ltd за 1998 г. и 1999 г., които бяха представени специално за случая от Hynix и ПК, и които не можеха да бъдат потвърдени, да бяха взети под внимание, те би трябвало да се добавят към пазарния дял на вноса от Корея, а не към пазарния дял на вноса от Hynix. Тогава пазарният дял на вноса от Корея през разглеждания период би намалял с 21 %.

Пазарни дялове	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г. (период на разследване)
Индекс Корея	100	73	68	79
от който:				
Индекс Самсунг	100	63	65	100
Индекс Hynix	100	111	136	120
Индекс LG Semicon	100	52	0	0
(непотвърдени данни)				

4. СЪСТОЯНИЕ НА ИНДУСТРИЯТА В ОБЩНОСТТА

(186) При отсъствието на нова информация, временните заключения за състоянието на индустрията в Общността, направени в съображения 125 до 138 от временния регламент, се одобряват.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ ПО ВЪПРОСА ЗА ВРЕДАТА

(187) След публикуване на временния регламент, Hynix и ПК настояваха, че повечето показатели на вредата сочат, че състоянието на индустрията в Общността се подобрява. Следователно индустрията в Общността не може да е понесла материална щета.

(188) Не бяха приведени обаче никакви доводи, които да променят заключенията, направени в съображения 139 до 141 от временния регламент. В съответствие с разпоредбите на член 8, параграф 5 от базовия регламент, тези заключения се базират на оценка на всички икономически фактори и индекси свързани със състоянието на индустрията в Общността. Подробностите са изложени в съображения 125 до 138 от временния регламент и не са опровергани. Независимо, че по време на разглеждания период положението на индустрията в Общността се е подобрило в някои отношения, което се дължи на разрастващия се пазар на DRAMs, това подобрение е повече от компенсирано от значителната вреда, причинена от резкия спад на продажните цени и последвалите големи загуби, понесени от производителите в Общността през периода на разследване. Тази загуби се отразяват негативно на възвращаемостта върху техните инвестиции и паричния им поток. Следователно като се вземат под внимание всички фактори, изводите, до които се достига в съображения 139 до 141 от временния регламент, че индустрията в Общността е претърпяла материална вреда по смисъла на член 8 от базовия регламент, се потвърждават.

Ж. **ПРИЧИНЯВАНЕ НА ВРЕДА**

1. ВЪВЕДЕНИЕ

(189) Както се посочва в съображения 143 до 157 от временния регламент, направено е проучване в съответствие с член 8, параграфи 6 и 7 от базовия регламент дали субсидираният внос на въпросния продукт с произход от Корея е причинил вреда на индустрията в Общността до степен, която позволява да бъде класифицирана като материална. Известни фактори, различни от субсидирания внос, а именно, общият икономически спад през периода на разследване, вносът от други страни, износът на индустрията в Общността и излишъкът на производствени мощности, които може да са нанесли вреда на индустрията в Общността по същото време, също бяха проучени един по един, за да е сигурно, че вероятната вреда причинена от тези други фактори, не е приписана на субсидирания внос.

(190) След налагане на временните мерки Hynix и ПК твърдяха, че вносът на Hynix не може да е причинил вреда на индустрията в Общността, защото през разглеждания период техният пазарен дял е намалявал, а цените им не са подбивали цените на индустрията в Общността. Те още се опитваха да докажат, че Общността сама си е нанесла вреда с инвестициите, направени от нейната индустрия през разглеждания период, които до голяма степен са допринесли за появата на излишни производствени мощности през периода на разследване. Те също твърдяха, че при анализа във временния регламент не е взет под внимание големия цикличен спад при информационните технологии (IT) през този период. Отбелязва се, че коментарите на Hynix по въпроса за причиняване (на вреда) са се отнасяли само до единия от двамата производители, съставляващи индустрията в Общността, а именно Infineon. Анализът, който следва, засяга индустрията в Общността като цяло.

2. ПОСЛЕДИЦИ ОТ СУБСИДИРАНИЯ ВНОС

(191) Както е обяснено в съображения 176 и 177, през разглеждания период субсидираният внос на Hynix се е увеличил дори по-бързо, отколкото потреблението в Общността. През същото време развитието на техния пазарен дял е следвал същата тенденция и се е увеличил (виж съображения 184 и 185), като през периода на разследване е достигнал много високо равнище. Дори предполагаемите обеми внос от LG Semicon Co., Ltd да бяха добавени към вноса на Hynix за годините 1998 и 1999, тази тенденция на вноса към периода на разследване, все пак щеше да върви нагоре (увеличение от 155 % през годините между 1998 и периода на разследване). Установи се, че субсидираният внос на Hynix и пазарният дял на компанията през периода на разследване сами по себе си са били достатъчно големи, за да окажат отрицателно въздействие върху пазара на Общността, и по-специално върху цените на индустрията в Общността. Анализаторите на пазара ([1]) смятаха, че Hynix технически е фалирала и че се поддържа само чрез програми за преструктуриране на дълга, като по този начин изкуствено поддържа излишно наличие (на продукта) на пазара. В тази връзка трябва да се посочи, че всяко допълнително предлагане, за което няма търсене, води до понижаване на цените. А Hynix, както се посочва в съображение 148 от временния регламент, отчаяно се е стремяла да продава по време на периода на разследване, дори под себестойността. Не бяха направени никакви допълнителни коментари, които биха могли да променят заключенията за въздействието на субсидирания внос на Hynix върху тежкото състояние на индустрията в Общността, както се обяснява в съображения 144 до 148 на временния регламент. С настоящото тези заключения се потвърждават.

(192) Следователно се прави изводът, че самото субсидиране чрез създаване на възможност за ценообразуване независимо от себестойността и чрез значително съдействие за достигане на свръх предлагането, характеризиращо пазара на DRAM, определено е довело до изключително ниските ценови равнища на пазара в Общността. Може логично да се приеме, че без въпросните субсидии цените на индустрията в Общността биха били по-високи, не само защото Hynix не би имала възможност да иска изключително ниските цени, които е практикувала през периода на разследване, но също защото общото предлагане би било по-малко. Още повече, самият обем на субсидирания внос на Hynix на ниски цени е оказал отрицателно въздействие върху индустрията в Общността.

3. ВЛИЯНИЕ НА ДРУГИ ФАКТОРИ

а) **Общ икономически спад през периода на разследване**

(193) Hynix и ПК твърдят, че Комисията не е взела под внимание въздействието на цикличния характер на пазара на DRAM. Те освен това настояват, че през 2001 г. търсенето на DRAM е нараснало по целия свят само с 59 %, докато средногодишният темп на нарастване е бил 75 %. Посочва се, че тези предполагаеми темпове на растеж са силно субективни и противоречат на другата налична официална информация. В съображение 150 на временния регламент е посочено, че се признава, че общият икономически спад на пазара на компютрите и телекомуникациите през 2001 г. може да е оказал някакво влияние за спада на цените. Установява се обаче, че потреблението на DRAM в Общността продължава да следва възходящата си тенденция по време на целия разглеждан период. Нарасналото потребление в мегабити през периода на

([1]) Morgan Stanley, Hynix Semiconductor — 25 септември 2002 г.

разследване произлиза до голяма степен от въвеждането на операционната система Windows XP, изискваща много повече мегабити памет от предходните системи, и от увеличените продажби на продукти за „надграждане“, породени от ниските цени. Всъщност, потреблението на мегабити в Общността нараства почти с едни и същи темпове през времето между 1999 г. и добрата 2000 г. (57 %), в сравнение с нарастването през времето между 2000 г. и лошата 2001 г. — периодът на разследване (51 %). Затова се прави изводът, че икономическият спад може да е оказал някакво влияние за спада на цените, но може да се приеме, че при нарастващото потребление, това влияние не е било съществено.

б) **Внос на въпросния продукт от други страни, различни от Корея**

(194) След налагане на временните мерки не се получиха коментари във връзка с вноса от други страни. След разкриване на информацията обаче, Hynix настоя, че в съответствие с данните в жалбата, вносът от други страни, различни от Корея, (главно от Тайван) и вносът от Samsung са нараснали повече, отколкото вносът от Hynix, и по-специално през времето между 2000 г. и периода на разследване, като по този начин вредата, претърпяна от индустрията на Общността, не може да е била причинена от вноса от Hynix. Във връзка с вноса на Samsung, виж съображение 200. Във връзка с вноса от всички други страни (включително Тайван), разследването установи, че изчислен в мегабити, този внос е намалял с 4,2 % през времето между 2000 г. и периода на разследване. Всъщност, техният пазарен дял е намалял от 31,4 % през 2000 г. на 20 % през периода на разследване. През същото време, субсидираният внос на Hynix изчислен в мегабити се е увеличил с 24 %. Затова твърдението се счита за неоснователно, а се приемат заключенията, направени в съображение 151 на временния регламент, че вносът от други страни, различни от Корея, не са допринесли съществено за вредата нанесена на индустрията в Общността.

в) **Експортна дейност на индустрията в Общността**

(195) След налагане на временните мерки не бяха получени никакви коментари във връзка с експортната дейност на индустрията в Общността. С настоящото заключенията изложени в съображение 152 от временния регламент се потвърждават.

г) **Свръхкапацитет**

(196) След налагане на временните мерки Hynix и ПК твърдяха, че вредата, която индустрията в Общността е понесла през периода на разследване, е била нанесена от самата нея, чрез инвестициите направени през разглеждания период. В допълнение те настояваха, че тези инвестиции до голяма степен са допринесли за свръхпроизводствения потенциал по време на периода на разследване.

(197) Както се посочва в съображение 153 от временния регламент, през периода на разследване световният пазар на DRAM все още е страдал от структурния свръхкапацитет, появил се в резултат на очакванията в края на 90-те години, че пазарът ще продължи с бързия си растеж. Може да се каже, че този свръхкапацитет е допринесъл за изключително тежкия сегашен спад, който индустрията претърпява. Отбелязва се обаче, че капацитетът на индустрията в Общността, изчислен в мегабити, не е достигнал потреблението в Общността през периода на разследване. Освен това общо се приема, че индустрията за производство на DRAM непрестанно изисква високо равнище на инвестиции, и по-специално, научноизследователската и развойната дейност, за да бъде в крак с водещите технологии. Затова инвестициите на индустрията в Общността през разглеждания период могат да се разглеждат като разумни и предприети с оглед да бъде конкурентна на разрастващия се пазар. В това отношение се посочва, че и корейските производители са направили значителни инвестиции през разглеждания период. Всъщност, инвестициите на индустрията в Общността по целия свят са били по-малко от половината инвестиции, направени от корейските производители през този период. Затова е логично да се приеме, че свръхкапацитетът не е създаден само от индустрията в Общността. Напротив, корейската индустрия е тази, която главно е допринесла за свръхкапацитета в света. Логично е също да се приеме, че ако корейското правителство не се беше намесило със субсидиите, положението свързано със свръхкапацитета както в Общността, така и в целия свят, не би било толкова драстично.

д) **Материални запаси**

(198) След налагане на временните мерки, Hynix твърдеше също така че друга причина за спадащите цени на DRAM през периода на разследване е значителното „изгаряне на запаси“. Твърдеше се, че през „почти рекордната година“ 2000, когато цените на DRAM се увеличиха значително, много потребители (например дистрибутори) изградиха свои запаси от DRAM, защото се страхуваха от недостиг. През периода на разследване, когато стана ясно, че сриването на пазара на компютрите и телекомуникациите ще доведе до намаляване на търсенето, тези запаси бяха разпродадени бързо, което още повече влоши положението на вече спадащите цени.

(199) На първо място обаче, този аргумент не се подкрепя с никакви фактически доказателства. Второ, предпоставката, на която се базира, е погрешна — през разследвания период потреблението на DRAM продължава да се увеличава в Общността. И накрая, той не е правдоподобен, защото никоя компания няма да изгради запаси, когато цените са високи, и по-специално когато продукт като DRAM е с кратък жизнен цикъл. Точно обратното, компаниите могат да изградят запаси, когато цените са ниски. В това отношение се напомня, че през добрата 2000 г., както и през лошия период на разследване, запасите на индустрията в Общността, като процент от производството в мегабити, намалява. Това се потвърждава от единствения сътрудничил дистрибутор, който в отговора си във въпросника, е посочил, че „сега производителите преминават към поръчки“ точно навреме. По време на разпитване, същият дистрибутор е посочил, че подновява запасите си от DRAM четири пъти месечно. Следователно, в това отношение не може да се направи връзка между запасите и цените и, съответно, този довод следва да бъде отхвърлен.

е) **Внос от Samsung**

(200) Беше проучено също дали фактори различни от разгледаните по-горе може да са допринесли за материалната вреда, претърпяна от индустрията в Общността през периода на разследване. В това отношение се проучи вносът от Samsung. През разглеждания период вносът на Samsung също се е увеличил, но по-бавно в сравнение с вноса на Hynix и във всички случаи по-бавно от увеличаване на потреблението в Общността. Установи се също, че през периода на разследване цените на Samsung са били средно по-високи от тези на Hynix. Освен това, цените на Samsung са спаднали по-малко от тези на Hynix през разглеждания период. Затова се направи изводът, че въпреки че вносът на Samsung може да е причинил някаква вреда на индустрията в Общността, тя не е била достатъчна да разкъса причинната връзка между субсидирания внос на Hynix и материалната вреда, претърпяна от индустрията в Общността.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ ПО ПРИЧИНЯВАНЕ НА ВРЕДАТА

(201) Доводите по причиняване на вредата, приведени от заинтересованите страни след налагане на временните мерки, не са променили общите заключения, до които се достига във временния регламент.

(202) Фактори различни от субсидирания внос с произход от Корея, като например, внос от други страни, общият икономически спад, експортната дейност на индустрията в Общността и съществувалият още преди това свръхкапацитет на пазара, може също да са допринесли за вредата, претърпяна от индустрията в Общността през периода на разследване. За тяхното вредно влияние обаче, както поотделно, така и взети заедно, се прие че има известно значение, но недостатъчно за да намали материалната вреда, която може да се отдаде на субсидирания внос.

(203) Намалените цени на експортните продажби на индустрията в Общността може също да са допринесли за вредата. Но при малкия обем на износа, отнесен към обема на продажбите в Общността през периода на разследване, вредата нанесена на индустрията в Общността не може да се припише на износа.

(204) Що се отнася до свръхкапацитета, това положение съществува в целия свят от редица години, включително периода на разследване. Затова този свръхпотенциал на производството не може да се приеме сам по себе си за причина за много големия внезапен спад на цените, който причини вредата на индустрията в Общността. Освен това, самият субсидиран внос е важна причина за свръхпредлагане.

(205) Действително разследването показа, че през разглеждания период субсидираният внос на Hynix е продаван на пазара в Общността в обеми и на цени, които са причинили много сериозна вреда на индустрията в Общността. Установи се, че този внос е основна причина за драстичния спад на цените в Общността, достигайки равнища, които водят до огромни загуби. Това имаше тежки последици за рентабилността на индустрията в Общността и нейната способност да поддържа инвестициите на необходимото равнище. Предвид анализа, при който влиянията на всички познати фактори върху състоянието на индустрията в Общността правилно се разграничават и отделят от вредното влияние на субсидирания внос, се прави изводът, че тези други фактори не са толкова силни, че да разкъсат причинната връзка между субсидирането и вредата. Съответно се прави заключението, че този внос е причинил материална вреда на индустрията в Общността по смисъла на член 8, параграф 6 от базовия регламент.

3. **ИНТЕРЕС НА ОБЩНОСТТА**

(206) Никой потребител, вносител или дистрибутор не направи коментари във връзка с интереса на Общността или с някаква друга страна на разследването след налагане на временните мерки. Дори няколкото сътрудничили потребители не представиха мнения по временните заключения. Индустрията в Общността изрази подкрепата си за временното решение по въпроса за интереса на Общността.

(207) След налагане на временните мерки Hynix, независимо че не е пряко заинтересована, настоя, че индустрията в Общността няма достатъчно капацитет да снабдява своите клиенти и че изчезването на Hynix от пазара на Общността само може да доведе до увеличаване на пазарния дял на други производители, които не са от Общността.

(208) Представеният от Hynix довод не е убедителен. Той противоречи на предишния аргумент на Hynix, че индустрията в Общността сама е създала това положение на свръхкапацитет. Фактът е, че индустрията в Общността все още има значителен резервен капацитет, който може да се използва, ако пазарните условия позволяват честна конкуренция. От друга страна, целта на мерките не е да елиминира Hynix от пазара на Общността, а да компенсира субсидирането до размера, с който е подпомогнала вноса на Hynix, в ущърб на други доставчици на пазара.

(209) При липсата на други коментари от пряко заинтересованите страни, заключенията и изводите, направени в съображения 158 до 174 от временния регламент, се потвърждават. Затова се прави заключението, че налагането на окончателните изравнителни мерки не би било срещу интересите на Общността.

И. **ОКОНЧАТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ**

(210) Смята се, че с оглед на направените заключения за субсидията, вредата, причиняването ѝ и интересите на Общността, следва да се предприемат изравнителни мерки, с цел да се предотврати по-нататъшно нанасяне на вреда на индустрията в Общността чрез субсидиран внос от Република Корея.

1. НИВО НА ОТСТРАНЯВАНЕ НА ВРЕДАТА

(211) С цел установяване на нивото на окончателните мерки бяха взети под внимание както размерът на субсидията, така и размерът на вредата понесена от индустрията в Общността.

(212) Равнището, на което се налагат окончателните мерки, трябва да бъде достатъчно за премахване на вредата, причинена от вноса, без да се надвишава размера на субсидията. При изчисляване на размера на митото, необходимо за премахване на последиците от нанесената вреда субсидия, се взе предвид, че всички мерки трябва да позволяват на индустрията в Общността да покрива разходите си и общо да получава печалба преди облагането с данъци от продажбите на подобния продукт в Общността, която да се постига разумно, при нормални условия на конкуренция, т.е. при отсъствие на субсидиран внос. Маржът на печалбата преди облагането с данъци, използван за това изчисление, е 15 % върху оборота, което е необходимо на индустрията, за да поддържа разумно равнище на инвестиции. Този марж на печалбата е средният, реализиран от индустрията в Общността през последните две години преди периода на разследване.

(213) След налагане на временните мерки Hynix настояваше, че 15 % печалба не отговаря на 9,5 % марж на печалбата, използван в по-ранshни антидъмпингови процедури във връзка с DRAM с произход от Корея и Япония. Посочва се, че тези антидъмпингови процедури се отнасят до период преди повече от 10 години, когато пазарните условия и самият продукт са били различни. Във всеки случай, като се вземе предвид величината на загубите претърпени от индустрията в Общността през периода на разследване, дори марж на печалбата на това равнище ще доведе до ниво на отстраняване на вредата, което все още ще бъде по-високо от установения размер на субсидията.

(214) Като се взема под внимание посоченото по-горе се потвърждава методологията, използвана за установяване на равнището на отстраняване на вредата, както се описва в съображения 177 до 179 от временния регламент.

2. ФОРМА И РАВНИЩЕ НА МИТОТО

(215) Тъй като се установи, че размерът на субсидията за Hynix Semiconductor Inc. е по-нисък от нивото за отстраняване на вредата, процентът на окончателното изравнително мито, което следва да се наложи, трябва да съответства на размера на субсидията, установен в съответствие с член 15, параграф 1 от базовия регламент, а именно 34,8 %. Предвид откриването на нищожно малка субсидия на Samsung Electronics Co., Ltd. не следва да се налага изравнително мито.

(216) Индивидуалните проценти на изравнителните мита за отделните компании, посочени в настоящия регламент, бяха установени въз основа на данните събрани при сегашното разследване. Следователно, те отразяват положението при тези компании, установено по време на разследването. Тези проценти на митата (за разлика от митото, прилагано навсякъде към „всички други компании“) се прилагат изключително към вноса на продукти с произход от въпросната страна и произведени от компаниите и, следователно, от споменатите конкретни юридически лица. Внесените продукти, произведени от всяка друга компания, която не е конкретно спомената в оперативната част на настоящия регламент с името и адреса си, включително субекти свързани с конкретно посочените, не могат да се ползват от тези проценти и следва да бъдат подложени на процента на митото, прилаган към „всички други компании“.

(217) Искания за прилагане на тези индивидуални проценти на изравнителни мита за отделни компании (например, след промяна на името на субекта или след учредяване на нови производствени или търговски единици) следва незабавно да се изпратят до Комисията ([1]), заедно с цялата информация по въпроса, и по-специално всяка промяна в дейността на компанията, отнасяща се до производството, вътрешните и експортните продажби свързани, например, с тази промяна на името или с тази промяна в производствените и търговските единици. Комисията, ако е уместно, след консултации със Съвещателния комитет, ще измени съответно регламента чрез осъвременяване на списъка с компаниите, ползващи се от индивидуалните проценти на митата.

([1]) Европейска комисия — Генерална дирекция за търговия — Дирекция B – J-79 5/17 — Rue de la Loi/Westraat 200 — B-1049 Brussels.

Й. **СЪБИРАНЕ НА ВРЕМЕННО МИТО**

(218) С оглед на размера на подлежащите на компенсиране субсидии, установени за производителите износители, и в светлината на сериозната вреда причинена на индустрията в Общността, се счита за необходимо сумите, осигурени чрез временно изравнително мито по силата на Регламент (ЕО) № 708/2003 да бъдат окончателно събрани до размера на наложеното окончателно мито или на временното мито, ако последното е било по-ниско,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. С настоящото се налага окончателно изравнително мито върху вноса на определени електронни микровериги, известни като динамични памети за четене и запис с произволен достъп (DRAMs), от всякакъв вид, плътност и разновидности, било то сглобени, на полупроводникови шайби или чипове (матрици), произведени по технология за полупроводници с метален оксид (MOS), включително допълнителни видове полупроводници с метален оксид (CMOS), от всякаква плътност (включително бъдещи плътности), независимо от скорост на достъп, конфигурация, пакет или рамка, и т.н. Тук също се включват и DRAMs представени в (нерегулирани) модули памет или (нерегулирани) платки или под някаква друга събирателна форма, при условие че главната цел е да се предостави памет, понастоящем класифицирани в кодове на Комбинираната номенклатура 8542 21 11, 8542 21 13,8542 21 15 , 8542 21 17, ex 8542 21 01 (код по Тарик 8542 21 01 10), ex 8542 21 05 (код по Тарик 8542 21 05 10), ex 8548 90 10 (код по Тарик 8548 90 10 10), ex 8473 30 10 (код по Тарик 8473 30 10 10) и ex 8473 50 10 (код по Тарик 8473 50 10 10) с произход от Република Корея.

2. Размерът на окончателното мито, приложимо към нетната цена франко границата на Общността, преди облагането с данъци, следва да бъде:

Корейски производители	Размер на митото (в проценти)	Допълнителен код по Тарик
Samsung Electronics Co., Ltd 24th Fl., Samsung Main Bldg 250, 2-Ga, Taeryeong-Ro, Jung-Gu, Seoul	0 %	A437
Всички други компании	34,8 %	A999

3. Прилагат се действащите разпоредби за митата, освен ако не е посочено друго.

Член 2

Сумите, осигурени чрез временното изравнително мито по Регламент (ЕО) № 708/2003 върху внос на DRAMs с произход от Република Корея, следва да се съберат в размера на окончателно наложеното мито или в размера на временното мито, ако последното е било по-ниско. Сумите в излишък от окончателните размери на изравнителното мито се освобождават.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставен в Брюксел на 11 август 2003 година.

За Съвета

Председател

F. FRATTINI